

Num. 5312

Decret 16/2011, de 25 de febrer, d'avaluació i certificació de coneixements de llengua catalana

L'article 4 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears determina que la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, tindrà, juntament amb la castellana, el caràcter d'idioma oficial i que les institucions de les Illes Balears garantirán l'ús normal i oficial dels dos idiomes, prendran les mesures necessàries per assegurar-ne el coneixement i crearan les condicions que permetin arribar a la igualtat plena de les dues llengües quant als drets dels ciutadans de les Illes Balears.

La Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística a les Illes Balears, en el títol preliminar, estableix com a objectiu específic de la norma, entre d'altres, fer efectiu l'ús progressiu i normal de la llengua catalana en l'àmbit oficial i administratiu i determina que els poders públics han d'adoptar les mesures necessàries per fer efectius la promoció, el coneixement i l'ús normal de la llengua catalana. Així mateix, en l'article 6, disposa que el català, com a llengua pròpia de la comunitat autònoma de les Illes Balears, ho és també del Govern autòndic, del Parlament i dels consells insulars i, en general, de l'Administració pública, de l'Administració local i de les corporacions i institucions públiques dependents de la Comunitat Autònoma.

Mitjançant el Decret 62/1989, de 8 de juny (BOCAIB núm. 76, de 22 de juny), es va crear la Junta Avaluadora de Català (JAC) amb l'objectiu d'establir i efectuar les proves per a l'obtenció de certificats de coneixements de la llengua catalana per part de la població adulta no escolaritzada. D'aquesta manera, es va establir un sistema d'avaluació i acreditació oficial que té per finalitat, entre d'altres, acomplir l'article 36 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística, que estableix l'obligació de l'Administració de la Comunitat Autònoma de promoure l'ensenyament de la llengua catalana entre la població adulta.

Mitjançant el Decret 80/2004, de 10 de setembre, sobre avaluació i certificació de coneixements de català, es va reestructurar el sistema d'avaluació i certificació de coneixements de llengua catalana. Amb la reestructuració es va suprimir la Junta Avaluadora de Català, i la Conselleria d'Educació i Cultura, a través de la Direcció General de Política Lingüística, va assumir directament la competència per convocar i administrar les proves de llengua catalana per a la població adulta fora de l'ensenyament reglat i per expedir els certificats de coneixements lingüístics corresponents.

Tot i això, l'existència d'un sector encara important de la ciutadania que es va veure impedit legalment d'aprendre el català a l'escola, la condició obrera de la societat balear a la qual s'incorporen constantment persones que no l'han pogut estudiar en els seus llocs d'origen, l'increment de la mobilitat laboral i acadèmica dels ciutadans de la Unió Europea en el context de la integració, l'augment de la immigració procedent de països no comunitaris i la demanda d'acreditació de coneixements de català dels ciutadans i ciutadanes residents fora del domini lingüístic, fan necessari mantenir un sistema d'avaluació dels coneixements de català de la població adulta que voluntàriament vulgui acreditar-lo.

Així doncs, aquest Decret té per objecte modificar els certificats que acreditaven de manera oficial els coneixements de català de la població adulta, incloent-hi les persones residents fora del domini lingüístic. Els certificats es fan correspondre amb el marc de referència per a l'avaluació de llengües modernes del Consell d'Europa, de manera que estableix una gradació més precisa dels nivells de llengua. El Consell d'Europa va presentar el 2001 el document Marc europeu comú de referència per a les llengües: aprendre, ensenyar, avaluar (en endavant MEQR), que proporciona als estats membres una base comuna per a l'elaboració de polítiques coordinades en el camp de l'aprenentatge, l'ensenyament i l'avaluació de llengües modernes. El MEQR estableix sis nivells comuns de referència per descriure la competència lingüística i per ajudar a mesurar-la (denominats A1, A2, B1, B2, C1 i C2), que van des de l'aprenentatge inicial fins al domini dels usuaris més experimentats.

Inicialment, la Direcció General de Política Lingüística no considera necessari convocar proves del nivell A1, ja que, pels objectius i les capacitats que descriu aquest nivell, si bé és el punt de partida per a l'aprenentatge del català, no pot ser requisit per accedir a un lloc de treball.

Els certificats i les proves que es regulen en aquest Decret són de coneixements de llengua general (en aquest cas, les proves estaran adaptades al MEQR) i de coneixements específics. Es publiquen, com a annexos, la descripció del nivell de coneixements de llengua i l'estructura i les àrees corresponents a la prova de cada un dels certificats. La institució consultiva a què recorrerà la Direcció General de Política Lingüística quan necessiti assessorament en el desplegament d'aquest Decret és la Universitat de les Illes Balears, tal com estableix l'article 35 de la Llei 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

Per tot plegat, i per facilitar el compliment dels articles 2, 35, 36 i la disposició addicional primera de la Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística a les Illes Balears, a proposta del conseller d'Educació i Cultura, d'acord amb el Consell Consultiu, i havent-ho considerat el Consell de Govern en

la sessió de dia 25 de febrer de 2011,

DECRET

**Capítol I
Disposicions generals**

**Article 1
Objecte**

L'objecte d'aquest Decret és regular els certificats oficials de coneixements de llengua catalana i les proves per obtenir-los.

**Article 2
Àmbit**

Poden prendre part en les proves per a l'obtenció dels certificats regulats en aquest Decret les persones majors de setze anys en el moment de dur-les a terme, de qualsevol nacionalitat, que vulguin obtenir l'acreditació del seu coneixement de català al marge dels estudis acadèmics.

**Article 3
Competència**

1. Correspon a la Conselleria d'Educació i Cultura, per mitjà de la Direcció General de Política Lingüística, convocar i administrar les proves i expedir els certificats que regula aquest Decret.

2. La Direcció General de Política Lingüística, amb l'assessorament de la Universitat de les Illes Balears, ha de vetlar perquè les proves que preveu aquest Decret siguin adequades a la funció social que compleixen d'acord amb la realitat sociolingüística de cada moment, els criteris pedagògics, l'evolució del sistema educatiu, el respecte a la normativa de l'Institut d'Estudis Catalans, els avenços de la lingüística i els criteris d'avaluació de llengües europees. També ha de procurar que les proves garanteixin la coordinació convenient amb les dels organismes encarregats de l'avaluació de coneixements de català dels altres territoris de parla catalana. A més, ha de garantir que les proves mesurin els objectius explicitats en els annexos 1 i 2.

3. Per a l'organització i l'administració de les proves, la Direcció General de Política Lingüística recorrerà a personal auxiliar col·laborador que ha de presentar, com a mínim, el nivell B2 de català o un d'equivalent.

**Capítol II
Certificats**

**Article 4
Certificats**

La Direcció General de Política Lingüística expedirà dos tipus de certificats oficials de coneixements de llengua catalana: certificats de coneixements generals i certificats de coneixements específics.

**Article 5
Certificats de coneixements generals de llengua catalana**

Els certificats oficials de coneixements generals de llengua catalana són els següents:

a) Certificat de nivell A2: acredita un domini de l'ús de la llengua, tant oral com escrit, que permet desenvolupar amb autonomia una activitat comunicativa bàsica, però suficient, pròpia de les situacions més habituals de comunicació.

b) Certificat de nivell B1: acredita un domini de l'ús de la llengua, tant oral com escrit, que permet fer front a la major part de situacions lingüístiques comunicatives que poden aparèixer sobre temes relatius a la feina, a l'escola, a la família i a l'oci.

c) Certificat de nivell B2: acredita un domini de l'ús de la llengua, tant oral com escrit, que permet fer front a situacions lingüístiques comunicatives que poden aparèixer sobre temes tant concrets com abstractes, incloent-hi discussions tècniques en el camp de l'especialització professional.

d) Certificat de nivell C1: acredita un domini de l'ús de la llengua, tant oral com escrit, que permet al parlant fer front a situacions lingüístiques comunicatives que poden aparèixer sobre temes complexos, tant pel que fa a l'expressió com a la comprensió, i la seva competència lingüística comunicativa li permet expressar-se amb una fluïdesa i espontaneïtat notable, i amb un ús controlat d'estructures organitzatives i de mecanismes de cohesió.

e) Certificat de nivell C2: acredita un domini de l'ús de la llengua, tant oral com escrit, que permet al parlant fer front a situacions lingüístiques comunicatives que poden aparèixer sobre qualsevol tema. El parlant entén sense gens d'esforç qualsevol missatge; reconstrueix fets i arguments, i distingeix matisos subtils de significat, fins i tot en les situacions més complexes.

Article 6

Certificat de coneixements específics de llenguatge administratiu (nivell E)

El certificat de nivell E, de coneixements específics de llenguatge administratiu, acredita la capacitat de comprendre els textos administratius usuals i d'elaborar-los amb adequació i correcció.

Capítol III

Proves de llengua catalana

Article 7

Convocatòria de les proves

1. Les proves per a l'obtenció dels certificats oficials de coneixements de llengua catalana a què es fa referència en els articles 5 i 6 són convocades pel director general de Política Lingüística per mitjà d'una resolució que es publica en el Butlletí Oficial de les Illes Balears.

2. Per a cada certificat, cal preveure, com a mínim, les convocatòries següents:

a) Tres convocatòries anuals del certificat A2 de coneixements generals de llengua catalana.
b) Dues convocatòries anuals dels certificats B1, B2 i C1 de coneixements generals de llengua catalana.
c) Una convocatòria anual del certificat C2 de coneixements generals de llengua catalana i del certificat E, de coneixements específics de llenguatge administratiu.

3. Les convocatòries han d'indicar:

- Els certificats objecte de convocatòria.
- Les dates de les proves i les localitats on es duran a terme.
- Les dates, els terminis i els llocs, i també els llocs web, d'inscripció.
- L'import de les taxes.
- Les dates i els llocs, i també els llocs web, de publicació de resultats i el procediment de revisió d'examen.
- La composició dels tribunals.
- Els requisits necessaris per sol·licitar l'adaptació de la prova.

4. Mitjançant una resolució del director general de Política Lingüística es poden convocar proves extraordinàries de coneixements generals i específics de llengua catalana, sempre que hi hagi un motiu justificat de demanda social d'aquestes proves, com ara un procés selectiu de llocs de treball.

Article 8

Requisits per a la inscripció en les proves

1. Per presentar-se a les proves regulades en aquest Decret no s'exigeix cap requisit acadèmic.

2. Per presentar-se a la prova del certificat C2, s'ha d'acreditar com a requisit previ el certificat de C1 o un altre que s'hagi declarat equivalent per ordre del conseller d'Educació i Cultura.

3. Per presentar-se a les proves del certificat E, de coneixements específics de llenguatge administratiu, s'ha d'acreditar, com a requisit previ, com a mínim el certificat C1 de llengua catalana o un altre que s'hagi declarat equivalent per ordre del conseller d'Educació i Cultura.

4. Hom no es podrà inscriure en més d'un certificat en una mateixa convocatòria.

5. Hom no es podrà inscriure en un certificat obtingut en una convocatòria anterior.

Article 9

Estructura i contingut de les proves

La descripció dels coneixements de llengua, i l'estructura i les àrees corresponents a la prova de cada un dels certificats són les que figuren en els annexos 1 i 2 d'aquest Decret.

Capítol IV

Comissió Tècnica d'Avaluació de Coneixements de Català i tribunals avaluadors

Article 10

Creació de la Comissió Tècnica d'Avaluació de Coneixements de Català per als certificats de coneixements generals de llengua catalana

1. Es crea la Comissió Tècnica d'Avaluació de Coneixements de Català per als certificats de coneixements generals de llengua catalana, als quals es fa referència en l'article 5, la qual estarà integrada per disset membres, com a màxim, amb els suplents corresponents.

2. Els membres de la Comissió, excepte el president, han de complir almenys un dels requisits següents:

a) Llicenciats en filologia catalana o graduats en llengua i literatura catalanes.

b) Funcionaris de carrera del cos facultatiu superior, escala humanística i de ciències socials, especialitat assessor lingüístic, de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

c) Funcionaris de carrera de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears dels cossos de professors d'ensenyament secundari i d'escola oficial d'idiomes de l'especialitat de llengua catalana i literatura.

3. La Direcció General de Política Lingüística ha de garantir que tots els membres de la Comissió rebin la formació pertinent en avaluació de llengua.

Article 11

Nomenament de la Comissió Tècnica d'Avaluació de Coneixements de Català per als certificats de coneixements generals de llengua catalana

1. La Comissió ha d'estar integrada per un nombre no superior a disset membres:

a) Un president, que serà el director general de Política Lingüística o la persona en qui delegui.

b) Un secretari titular i el suplent corresponent, nomenats pel director general de Política Lingüística, els quals han de complir el requisit de l'article 10.2 d'aquest Decret.

c) Vuit vocals i els corresponents suplents, nomenats pel director general de Política Lingüística, els quals han de complir els requisits de l'article 10.2.b d'aquest Decret.

d) Un nombre no superior a set vocals i els corresponents suplents, designats per les institucions i entitats següents i nomenats pel director general de Política Lingüística:

- Un vocal designat pel Departament de Filologia Catalana i Lingüística General de la Universitat de les Illes Balears (UIB)
- Un vocal designat pel coordinador acadèmic del Pla de Reciclatge i Formació Lingüística i Cultural de l'Institut de Ciències de l'Educació (ICE)
- Un vocal designat pel Consorci per al Foment de la Llengua Catalana (COFUC)
- Un vocal designat pel cap del Departament de Formació i Selecció de l'Escola Balear d'Administració Pública (EBAP)
- Un vocal designat per l'Obra Cultural Balear (OCB)
- Un vocal designat per l'Institut Menorquí d'Estudis (IME)
- Un vocal designat per l'Institut d'Estudis Eivissencs (IEE)

2. Els membres de la Comissió són nomenats mitjançant una resolució del director general de Política Lingüística, que s'ha de publicar en el BOIB, per un període de dos anys, transcorreguts els quals poden tornar a ser designats i nomenats. La Comissió vigent podrà actuar, un cop finalitzat el període de dos anys, fins que no es nomeni una nova Comissió.

Article 12

Funcions de la Comissió Tècnica d'Avaluació de Coneixements de Català per als certificats oficials de coneixements generals de llengua catalana

Les funcions de la Comissió són les següents:

a) Garantir la validesa, la fiabilitat i la viabilitat de les proves.
b) Garantir que les proves i els certificats de coneixements generals de llengua catalana de la Direcció General de Política Lingüística s'ajusten a les directrius del Consell d'Europa proposades en el Marc europeu comú de referència per a les llengües: aprendre, ensenyar, avaluar.

c) Establir els criteris de puntuació i correcció de les proves.

d) Emetre informe sobre títols, diplomes i certificats de llengua catalana no inclosos en la normativa de desplegament d'aquest Decret i proposar-ne, si escau, l'equivalència corresponent a la Direcció General de Política

Lingüística perquè la tramiti per ordre del conseller d'Educació i Cultura, tal com estableix la disposició addicional tercera d'aquest Decret.

e) Proposar al director general de Política Lingüística el nomenament d'examinadors col·laboradors per a la correcció de les proves. Aquests examinadors col·laboradors seran, preferiblement, llicenciats en Filologia Catalana o graduats en Llengua i Literatura Catalanes; funcionaris de carrera del cos facultatiu superior, escala humanística i de ciències socials, especialitat assessor lingüístic, de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i funcionaris de carrera de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes dels cossos de professors d'ensenyament secundari i d'escola oficial d'idiomes de l'especialitat de llengua catalana i literatura. La Comissió pot proposar també col·laboradors amb altres titulacions sempre que acreditin experiència en avaluació de llengua catalana i disposin del certificat C2 de coneixements de català o un d'equivalent.

Article 13

Constitució de la Comissió Tècnica d'Avaluació de Coneixements de Català per als certificats de coneixements generals de llengua catalana

1. Un cop nomenats els membres de la Comissió, titulars i suplents, el president els convocarà perquè es constitueixi. Perquè sigui vàlida la constitució de la Comissió, hi han d'assistir, com a mínim, el president, el secretari i vuit vocals.

2. Els membres de la Comissió descrits en l'article 11.1.d) d'aquest Decret poden renunciar a seguir formant-ne part en qualsevol moment, encara que no hagi finalitzat el termini fixat. En aquest cas, han d'exposar els motius de la renúncia per escrit al director general de Política Lingüística. Un cop acceptada la renúncia, en el lloc del renunciant, hi actuarà el seu suplent fins que acabi el termini en vigor o es pot nomenar un altre membre titular, designat per l'organisme o institució pertinent, fins que acabi el termini en vigor.

Article 14

Règim de funcionament de la Comissió Tècnica d'Avaluació de Coneixements de Català per als certificats de coneixements generals de llengua catalana

1. La Comissió s'ha de reunir abans que es publiqui la resolució del director general de Política Lingüística per la qual es convoquen les proves per a l'obtenció dels certificats oficials de coneixements generals de llengua catalana. Els membres, excepte el president, s'organitzaran en grups per constituir tribunals avaluadors de coneixements generals de llengua catalana, que actuaran autònomament per a cada certificat de coneixements generals del qual s'hagin convocat proves, d'acord amb l'article 15 d'aquest Decret.

2. La Comissió s'ha de reunir cada vegada que alguna institució o organisme públic creï un títol, diploma o certificat de coneixements generals de llengua catalana no reconegut fins al moment per la Direcció General de Política Lingüística, amb la finalitat d'emetre informe sobre la conveniència o no d'establir-ne l'equivalència amb els certificats de la Direcció General de Política Lingüística.

3. De manera extraordinària, la Comissió s'ha de reunir, a iniciativa del president o a petició, com a mínim, de la meitat dels membres que la integren.

4. La convocatòria de reunions correspon al president o al secretari per ordre del president, i s'ha de notificar per escrit, juntament amb l'ordre del dia, amb una antelació mínima de 48 hores.

5. El secretari ha d'estendre acta de cada sessió, que ha de signar amb el vistiplau del president.

6. Per al seu funcionament, la Comissió es regirà pel que recullen els articles 22 a 27 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Capítol V

Constitució i funcionament dels tribunals avaluadors

Article 15

Constitució dels tribunals avaluadors de coneixements generals de llengua catalana

1. Per a cada convocatòria de proves de coneixements generals de llengua catalana a què fa referència l'article 5, el director general de Política Lingüística ha de nomenar un tribunal per a cada certificat del qual es convoquin proves, integrat, com a mínim, per un president, un secretari i dos vocals, amb els

suplents corresponents, els quals han de ser membres de la Comissió Tècnica d'Avaluació de Coneixements de Català per als certificats de coneixements generals de llengua catalana a què fa referència l'article 11.

2. Per a la constitució dels tribunals i per poder actuar, hi hauran de ser presents, com a mínim, el president, el secretari i un vocal.

3. El secretari ha d'estendre acta de cada sessió, que han de signar tots els membres assistents. Qualsevol membre del tribunal pot fer constar en acta el seu vot contrari a l'acord adoptat; l'abstenció, els motius que la justifiquen, o el sentit favorable del seu vot.

4. Les funcions dels tribunals són les següents:

a) Elaborar i corregir les proves.

b) Revisar les proves dels examinands que ho sol·licitin.

c) Aprovar els resultats.

d) Informar sobre els recursos d'alçada que es presentin contra les decisions dels tribunals.

5. Contra les decisions dels tribunals es pot interposar un recurs d'alçada davant el director general de Política Lingüística.

6. Per a la correcció de les proves de coneixements generals, els tribunals poden recórrer als examinadors col·laboradors que la Comissió Tècnica d'Avaluació de Coneixements de Català haurà proposat a la Direcció General de Política Lingüística, d'acord amb l'article 12.e), els quals actuaran sempre sota la direcció del tribunal i no intervindran en la qualificació final dels exercicis. La Direcció General de Política Lingüística ha de garantir que els examinadors col·laboradors rebin la formació pertinent sobre avaluació de coneixements de català, segons les directrius del Consell d'Europa.

7. Un cop acabat el procés d'avaluació de cada convocatòria, els tribunals han de lliurar a la Direcció General de Política Lingüística les actes de cada sessió, la documentació complementària i una còpia de la prova en suport informàtic.

Article 16

Tribunal específic per al certificat de coneixements específics de llengua catalana (nivell E)

1. Cada vegada que es convoquin proves per a l'obtenció dels certificats a què es fa referència en l'article 6 s'ha de nomenar un tribunal integrat, com a mínim, per un president, un secretari i dos vocals, amb els suplents corresponents, nomenats pel director general de Política Lingüística entre funcionaris de carrera del cos facultatiu superior, escala humanística i de ciències socials, especialitat assessor lingüístic, de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

2. Un cop nomenats els membres del tribunal específic, el director general de Política Lingüística els citarà perquè es constitueixi.

3. Un cop constituït el tribunal específic, serà el president qui el convocarà. El director general de Política Lingüística també podrà convocar el tribunal quan ho consideri oportú.

4. El tribunal podrà actuar sempre que hi hagi, com a mínim, el president, el secretari i un vocal.

5. Les funcions del tribunal són les següents:

a) Elaborar i corregir les proves.

b) Establir els criteris de puntuació i correcció de les proves.

c) Proposar al director general de Política Lingüística el nomenament de col·laboradors per a la correcció de les proves.

d) Revisar les proves dels examinands que ho sol·licitin.

e) Aprovar els resultats.

f) Emetre informe sobre els recursos d'alçada que es presentin contra les decisions del tribunal.

6. Contra les decisions del tribunal es pot interposar un recurs d'alçada davant el director general de Política Lingüística.

7. Per a la correcció de les proves de nivell E, el tribunal pot recórrer a correctors col·laboradors, que han de ser funcionaris de carrera del cos facultatiu superior, escala humanística i de ciències socials, especialitat assessor lingüístic, de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Aquests correctors actuaran sempre sota la direcció del tribunal i no intervindran en la qualificació final de les proves.

Capítol VI
Expedició i registre de certificats

Article 17**Expedició i registre de certificats**

1. El director general de Política Lingüística expedirà els certificats a les persones que hagin superat les proves corresponents. Aquests certificats han d'incorporar senyals d'autenticitat i es numeraran mitjançant sèries alfanumèriques.

2. La Direcció General de Política Lingüística ha de dur a terme el registre de certificats de coneixements de català, que té caràcter administratiu, en el qual s'inscriuen les dades estrictament identificatives de les persones que els han obtingut i la identificació alfanumèrica dels certificats.

Disposició adicional primera

Aquest Decret no és d'aplicació als certificats de coneixements de català que expedeix l'Institut Ramon Llull ni a les proves per obtenir-los dins l'àmbit de les seves competències.

Disposició adicional segona

El director general de Política Lingüística pot convocar proves parcials (per àrees) dels certificats oficials de coneixements generals de llengua catalana. En aquest cas, la Direcció General de Política Lingüística emetrà certificats per àrees.

Disposició adicional tercera

Per ordre del conseller d'Educació i Cultura s'establiran els títols, diplomes i certificats que són considerats equivalents als que regula aquest Decret, a proposta de la Comissió Tècnica d'Avaluació de Coneixements de Català, d'acord amb l'article 14 d'aquest Decret.

Disposició adicional quarta

Per ordre del conseller d'Educació i Cultura, s'establiran els estudis acadèmics necessaris per ser considerats equivalents als certificats que regula aquest Decret.

Disposició transitòria primera

L'any d'entrada en vigor d'aquest Decret no serà d'aplicació l'article 7.2, sinó que es preveurà, com a mínim, una convocatòria dels certificats de coneixements generals de llengua catalana (A2, B1, B2, C1 i C2) i una del certificat de coneixements específics de llenguatge administratiu (E).

Disposició transitòria segona

Les convocatòries de proves de llengua catalana iniciades abans de l'entrada en vigor d'aquest Decret es regeixen pel Decret 80/2004, de 10 de setembre, sobre avaluació i certificació de coneixements de català.

Disposició transitòria tercera

Sens perjudici del que estableix la disposició adicional quarta, als estudis acadèmics iniciats el curs 2010-2011, els serà d'aplicació el Decret 86/2005, de 29 de juliol, pel qual es regula l'homologació dels estudis de llengua catalana de l'educació secundària obligatòria i del batxillerat amb els certificats de la Direcció General de Política Lingüística.

Disposició derogatòria única

Queden derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin al que estableix aquest Decret o el contradiguin i, expressament:

- a) El Decret 80/2004, de 10 de setembre, sobre avaluació i certificació de coneixements de català.
- b) El Decret 86/2005, de 29 de juliol, pel qual es regula l'homologació dels estudis de llengua catalana de l'educació secundària obligatòria i del batxillerat amb els certificats de la Direcció General de Política Lingüística.
- c) El Decret 61/2008, de 16 de maig, pel qual es modifica el Decret 80/2004, de 10 de setembre, sobre avaluació i certificació de coneixements de català.
- d) L'Ordre del conseller d'Educació i Cultura de dia 23 de desembre de

2004 per la qual es crea el Tribunal Permanent del Certificat A.
Disposició final primera

S'autoritza el conseller d'Educació i Cultura a dictar les disposicions que siguin necessàries per desplegar aquest Decret.

Disposició final segona

Aquest Decret entra en vigor l'endemà d'haver estat publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Palma, 25 de febrer de 2011

El president

Francesc Antich i Oliver

El conseller d'Educació i Cultura

Bartomeu Llinàs i Ferrà

ANNEX 1

DESCRIPCIÓ DELS CERTIFICATS DE CONEIXEMENTS GENERALS DE LLENGUA CATALANA

Certificat de nivell A2

1. Objectiu general

La finalitat de la prova és avaluar si l'examinand és capaç de comunicar-se en situacions senzilles que exigeixin un intercanvi simple i directe d'informació sobre temes de necessitat immediata (informacions personals, familiars i laborals bàsiques).

Per poder comunicar-se amb garanties mínimes d'èxit, la persona que opta al certificat de nivell A2 ha de tenir coneixements bàsics dels referents i dels comportaments socioculturals més rellevants dels territoris de parla catalana:

a) Referents culturals

- Coneixements generals sobre les Illes Balears:
- Geografia física: clima, trets geogràfics.
- Població: diversitat d'origen entre els habitants de les Illes Balears.
- Formes de govern: sistema de govern actual, símbols institucionals (banderes, himnes).
- Organització territorial i administrativa: festes populars, principals ciutats dels territoris de parla catalana, llocs d'interès històric, artístic o cultural (la Seu, el Castell de Bellver, Dalt Vila, els talaiots, etc.), moneda.
- Medicina i sanitat: sistema sanitari públic i serveis privats.
- Educació: institucions educatives (IES, CEPA, universitat), cicles formatius (educació infantil, primària, secundària, batxillerat, FP).
- Mitjans de comunicació: premsa escrita (principals diaris), TV i ràdio (principals canals i emissores).
- Mitjans de transport: aeroports, serveis ferroviaris, transport marítim i aeri, transport urbà i interurbà.
- Política lingüística: llengües oficials a les Illes Balears; organismes públics que planifiquen l'ús de la llengua; organismes públics que difonen l'ús de la llengua i la cultura catalana.

- Història:

- Història i literatura: extensió i ús de la llengua catalana.
- Esdeveniments socials i culturals, personatges de la vida social i cultural.

b) Sabers i comportaments socioculturals

- Condicions de vida i organització social:
- Identificació personal: nom i dos llinatges, transmissió de noms i llinatges, noms i llinatges catalans més freqüents, documents oficials d'identificació (DNI, llibre de família, passaport, NIE).
- La unitat familiar: tipus de família (família monoparental, família de dues o tres generacions), vincles que uneixen les parelles (matrimoni civil o eclesiàstic, parelles de fet), concepte de família política (sogres, gendres i nores, cunyats).
- Calendari: dies festius, períodes més habituals de vacances, horaris dels establiments comercials, ritmes quotidians, salutacions segons el moment

del dia.

- Plats típics i begudes: horaris dels àpats; la dieta mediterrània; convencions socials relacionades amb l'organització dels menús, dels aliments que s'associen a cada plat, i de l'ordre de consum dels aliments; tipus de plats segons la manera de cuinar (cuit, a la planxa, bullit, rostit); condiments que s'utilitzen en la cuina tradicional de les Illes Balears (oli d'oliva, all, julivert); paper del vi, el cafè i altres begudes que acompanyen els àpats; els plats típics de les Illes Balears; convencions socials i comportament a l'hora de menjar; conceptes de tapa, aperitiu, ració.
- Feina: horaris, classificació dels individus segons la seva situació en relació amb el mercat laboral (actiu, aturat, jubilat); concepte de funcionari.
- Hàbits de consum: tipus d'establiments comercials i maneres de comprar-hi (botiga tradicional, gran superfície, mercat), productes bàsics, preus i modalitats de pagament, tipus d'envasos (pot, paquet, capsa, bossa), conceptes de fer la compra i anar de compres, concepte de rebaixes, unitats i mesures de compra, èpoques de l'any en què augmenta el consum (Nadal, setembre).
- Festes, cerimònies i celebracions: principals festes populars.
- Relacions interpersonals:
- Relacions sentimentals, familiars i d'amistat: concepte d'amic i conegut; convencions socials entre amics i familiars segons l'edat, el sexe i la relació establerta; concepte de quedar amb amics; usos socials de la besada o l'abraçada entre familiars, amics i coneguts; convencions i comportaments relacionats amb les mostres d'afecte en públic.
- Relacions entre classes socials i generacions: normes de cortesia amb persones majors, convencions entre persones del mateix sexe i del sexe contrari.
- Relacions amb els companys de feina: activitats que normalment es comparteixen amb els companys de feina, convencions i normes de cortesia relacionades amb els superiors jeràrquics i amb els subordinats.
- Relacions en l'àmbit educatiu: concepte d'alumne i de professor assumits per la societat, convencions i normes de cortesia entre professor i alumne segons l'etapa formativa.

2. Objectius específics

2.1. Comprensió oral

L'examinand ha de poder:

- Comprendre expressions i el vocabulari més freqüent sobre temes d'interès personal, i frases relacionades amb àrees de prioritat immediata (per exemple, informació personal i familiar molt bàsica, compres, lloc de residència, ocupació laboral), a condició que la parla sigui clara i lenta.
- Comprendre el llenguatge oral estàndard articulat amb claredat i certa lentitud sobre els temes quotidians, de vegades fins i tot sense la presència de l'emissor, i copsar-ne la idea principal i extreure'n informació bàsica.
- Segmentar el discurs en les unitats significatives (fonemes, morfemes, paraules, etc.).
- Discriminar les diferents oposicions fonològiques: sord/sonor (per exemple, casar/caçar), oberta/tancada (per exemple, d[e]u/d[?]u/d[e]u), etc.
- D'entre els diversos sons, expressions o idees reconegudes, pot triar els que semblen rellevants, segons els seus coneixements gramaticals i segons els seus interessos, i pot agrupar-los en unitats coherents i deixar de banda els sons i els renous no distintius o les paraules que semblen no aportar dades rellevants (per exemple, eh..., idè..., vull dir..., meam...).
- Activar tota la informació que té de l'interlocutor o del tema que es tracta per preparar la comprensió del discurs.
- Comprendre la idea global de missatges i avisos curts, clars i senzills.
- Identificar generalment el tema d'una discussió si es duu a terme lentament i s'articula amb claredat.
- Comprendre indicacions senzilles sobre com anar, per exemple, d'un punt a un altre, a peu o amb transport públic.
- Identificar la idea principal de les notícies de televisió sobre esdeveniments, accidents, etc., si el comentari s'acompanya d'imatges.
- Identificar el moment en què es canvia de tema en els titulars de les notícies televisives i fer-se una idea del contingut principal de la notícia.
- Utilitzar una idea del significat general de textos i enunciats curts que tracten de temes quotidians concrets, per deduir, a partir del context, el sentit probable de paraules desconegudes.

2.2. Comprensió escrita

L'examinand ha de poder:

- Llegir (també en veu alta) i comprendre textos curts i senzills, en

llengua estàndard, si contenen vocabulari freqüent i quotidià relacionat amb el seu entorn més immediat, i extreure'n el sentit general.

- Extreure i reproduir paraules i expressions clau o frases curtes de textos curts que formen part de la competència i experiència limitades de l'examinand.
- Reconèixer que una paraula nova té relació amb una paraula coneguda (per exemple, moure/moviment).
- Passar per alt paraules noves que no són importants per entendre el text.
- Comprendre els principals tipus de cartes i faxos d'ús habitual (cartes personals senzilles i breus, sol·licituds d'informació, comandes, confirmacions, missatges electrònics, etc.) sobre temes corrents.
- Trobar informació específica i previsible en documents senzills d'ús quotidià com prospectes, menús, anuncis, inventaris i horaris.
- Trobar una informació específica en una llista i aïllar la informació cercada (per exemple, a les Pàgines grogues per trobar un servei o un proveïdor).
- Comprendre els rètols i els cartells habituals de llocs públics (carrers, restaurants, estacions de tren, lloc de treball, etc.), com ara adreces, instruccions i senyals de perill, anuncis publicitaris relacionats amb allotjaments, establiments hotelers i viatges.
- Identificar informació específica d'escrius senzills, com ara cartes, opuscles, articles curts de diari que descriguin fets (un butlletí meteorològic, per exemple), fulls informatius senzills, horòscops, llistes de preus, ofertes de feina, etc.
- Seguir instruccions d'ús d'aparells d'ús corrent, com ara un telèfon públic, receptes de cuina senzilles, etc.
- Comprendre reglaments, per exemple de seguretat, que estiguin redactats de manera senzilla.
- Utilitzar una idea del significat general de textos i enunciats curts que tracten de temes quotidians concrets, per deduir, a partir del context, el sentit probable de paraules desconegudes.

2.3. Expressió escrita

L'examinand ha de poder escriure textos senzills i breus sobre temes familiars o d'interès personal, amb els recursos discursius i lingüístics propis d'un parlant novell (expressions senzilles i lligades amb un nombre limitat de connectors). Per això, ha d'activar diferents competències lingüístiques comunicatives:

a) Competència funcional

- L'examinand ha de poder emprar diferents categories textuales, que li serviran per definir l'ús funcional del text escrit:

- Descripció. Ha de poder descriure, de manera molt senzilla, breu i lineal, objectes, persones i llocs propers (la família, les seves condicions de vida, el seu bagatge educatiu i la feina).
- Narració. Ha de poder escriure text molt senzilla, breu i lineal, que ha passat o està passant al seu voltant.
- Argumentació. Ha de poder escriure textos molt breus i senzills sobre temes d'interès personal per defensar una proposició, usant marcadors bàsics com ara perquè (per exemple, Estic enfadat perquè els nins es porten malament.)
- Explicació. Ha de poder escriure textos molt breus i senzills sobre temes d'interès general però pròxims al seu camp d'interès personal, amb una estructura lògica i lineal, amb l'únic objectiu de mostrar, sense haver d'aportar justificacions.

- L'examinand ha de dominar diferents gèneres textuales:

- Documents personals: llista de la compra, postals, notes breus (per recordar coses a fer, per anunciar un esdeveniment, etc.), felicitacions (de Nadal, d'aniversari, etc.), targetes personals, SMS, cartes i missatges electrònics personals breus (de presentació, agraïment, excusa, etc.), invitacions (per a una festa, etc.).
- Documents en qualitat de ciutadà: formularis que han de contenir dades personals, xec.
- Documents professionals i comercials: pressupost, comanda, albarà, factura, rebut.

- L'examinand ha d'analitzar, de manera intuïtiva, els elements de la situació de comunicació (emissor, receptor, propòsit, etc.) i, segons aquests elements, ha de poder utilitzar adequadament les funcions lingüístiques:

- Socialitzar. Ha de poder saludar i acomiadar-se. Ha de poder interessar-se per algú i donar resposta a mostres d'interès. Ha de poder presentar-se (identificar-se). Ha de poder demanar permís. Ha de poder agrair. Ha de poder

felicitar. Ha de poder demanar per algú. Ha de poder demanar permís. Ha de poder agrair. Ha de poder demanar disculpes. Ha de poder felicitar. Ha de poder iniciar i tancar un contacte epistolar.

- Informar. Ha de poder demanar i donar informació sobre fets o esdeveniments. Ha de poder verificar informacions (ha de poder expressar el coneixement o la ignorància d'un fet, ha de poder expressar que un fet és cert o fals, ha de poder expressar que recorda o no alguna cosa). Ha de poder expressar i preguntar sobre propòsits, intencions o desitjos (ha de poder expressar i preguntar sobre la intenció o la voluntat de fer alguna cosa, ha de poder renunciar a fer alguna cosa, ha de poder expressar i preguntar sobre el desig de fer alguna cosa, ha de poder expressar el desig de no fer alguna cosa, ha de poder prometre fer alguna cosa). Ha de poder comparar. Ha de poder demanar identificació i identificar persones i coses. Ha de poder fer prediccions. Ha de poder verificar informacions (ha de poder demanar si se sap alguna cosa, ha de poder demanar confirmació sobre la veracitat d'un fet, ha de poder preguntar sobre el grau de seguretat d'un fet, ha de poder comprovar si es recorda alguna cosa, ha de poder expressar que un fet és cert o fals, ha de poder expressar el grau de seguretat sobre un fet, ha de poder expressar que recorda o no alguna cosa). Ha de poder evocar. Ha de poder expressar i preguntar sobre propòsits, intencions o desitjos (ha de poder oferir una cosa a algú, ha de poder oferir-se a fer alguna cosa, ha de poder amenaçar de fer o de no fer alguna cosa). Ha de poder formular hipòtesis simples sobre un fet.

- Expressar-se. Ha de poder expressar sentiments, estats d'ànim i actituds (satisfacció, grat, admiració, estima, alegria, graïtud...). Ha de poder interessar-se per l'estat d'ànim o de salut d'algú. Ha de poder expressar sensacions físiques i perceptives sensorials (fred o calor, son, gana o set...). Ha de poder expressar un desig. Ha de poder expressar sentiments, estats d'ànim i actituds (felicitat, interès, preferència, sorpresa, curiositat, preocupació, mal humor, avoriment, temor, insatisfacció, desgrat, tristesa, conformitat, disconformitat...). Ha de poder expressar sensacions físiques i perceptives sensorials (dolor, olor, gust...). Ha de poder expressar el desig i el rebuig de fer alguna cosa.

- Valorar. Ha de poder donar opinions. Ha de poder expressar dubte. Ha de poder expressar un fet com a fàcil o difícil. Ha de poder demanar i donar opinions. Ha de poder donar credibilitat. Ha de poder expressar escepticisme. Ha de poder expressar un fet com a aparent o versemblant. Ha de poder expressar un fet com a possible o impossible. Ha de poder expressar un fet com a probable o improbable. Ha de poder expressar un fet com a necessari o innecessari. Ha de poder expressar un fet com a obligatori o no obligatori. Ha de poder expressar un fet com a prohibit. Ha de poder expressar un fet com a conseqüència lògica d'un altre.

- Suggestir, dirigir i persuadir. Ha de poder demanar ajut. Ha de poder demanar un favor. Ha de poder donar o demanar una autorització. Ha de poder concertar una cita. Ha de poder demanar consells. Ha de poder proposar una actuació. Ha de poder fer un encàrrec. Ha de poder donar instruccions. Ha de poder demanar una autorització. Ha de poder expressar la necessitat de fer alguna cosa. Ha de poder animar a fer alguna cosa. Ha de poder fer reclamacions.

- Estructurar el discurs. Ha de poder exemplificar. Ha de poder precisar, explicar-se. Ha de poder enumerar i ordenar les parts d'un discurs (enumerar dins una explicació, anunciar l'inici, marcar el final...). Ha de poder expressar acord o desacord amb un enunciat.

b) Competència sociolingüística

L'examinand ha de ser conscient de la variació lingüística i dels diferents nivells de formalitat, i tenir el coneixement i les habilitats bàsiques per tractar la dimensió social de la llengua: pot escriure textos en un registre neutre (estàndard) o semiformal (pot introduir algun col·loquialisme); ha de poder tractar el seu destinatari de tu; ha de poder referir-se a una tercera persona amb els tractaments d'ell o, per exemple, d'en Jaume o el senyor Pons; ha de poder establir contactes socials elementals utilitzant les fórmules de cortesia més senzilles i quotidianes relatives a salutacions (hola, bon dia), comiats (adéu, fins demà), presentacions (som en...), peticions, agraïments i excuses (per favor, gràcies, em sap greu...).

c) Competència discursiva

- Adequació:
- Visualment, ha de poder distribuir i organitzar bé el text en l'espai (del paper), de manera que pot escriure un text molt senzill usant les convencions més bàsiques d'organització textual.

- Coherència:

- Ha de poder seleccionar la informació i mesurar-ne la quantitat i la qualitat. Tanmateix, ha de poder tenir la necessitat de repetir mots i idees, i recórrer a incisos explicatius.

- Ha de poder dotar el text d'una estructura lògica per tal que no hi

hagi incoherències.

- Ha de poder seleccionar, ordenar i agrupar les idees per tal que hi hagi una progressió temàtica.

- Cohesió:

- Ha de poder escriure un text prou clar i coherent, perquè domina un nombre limitat, però suficient, d'articulacions gramaticals: ha de poder usar els connectors més freqüents per enllaçar frases senzilles a fi d'explicar una història o descriure alguna cosa sota la forma d'una llista senzilla d'elements (i, però, perquè); ha de poder relacionar temporalment les idees que vol expressar (ús adequat dels temps verbals i del mode); ha de poder usar els mecanismes bàsics de referència (elements anafòrics i dítctics); ha de poder delimitar les oracions del text a través del punt i recórrer a la coma per als usos més habituals.

- Ha de poder escriure oracions d'estructura simple (juxtaposicions i coordinacions repetitives).

d) Competència lingüística

- Ha de tenir un repertori lèxic elemental relatiu a diferents àmbits de la seva vida quotidiana que li ha de permetre afrontar situacions quotidianes de contingut previsible.

- Ha de poder fer servir estructures formades per oracions bàsiques amb expressions, grups de poques paraules i fórmules memoritzades per tal de comunicar una informació limitada en situacions senzilles i quotidianes.

- Ha de tenir un coneixement limitat de com s'organitzen les relacions semàntiques: ha de poder relacionar, amb moltes limitacions, les paraules amb el context (connotació) i ha de poder establir algunes relacions semàntiques bàsiques entre diferents paraules a través dels recursos de sinonímia i antonímia.

- Ha de poder escriure amb una correcció ortogràfica limitada.

2.4. Expressió i interacció oral

L'examinand s'ha de poder expressar oralment amb senzillesa sobre temes de la seva especialitat o del seu entorn més immediat (descriure persones, condicions de vida o laborals, rutines diàries, el que li agrada o no, etc.), fent servir estructures formades per oracions bàsiques amb expressions, grups de poques paraules i fórmules memoritzades per tal de comunicar una informació limitada en situacions senzilles i quotidianes.

L'examinand ha de poder intercanviar informació amb un interlocutor la majoria de vegades que usa la llengua, i ho ha de poder fer, gairebé sempre, a través de textos col·loquials.

a) Competència funcional

- L'examinand ha de poder usar diferents categories textuales, que li serviran per definir l'ús funcional del text escrit:

- Descripció. Ha de poder descriure, de manera molt senzilla, breu i lineal, objectes, persones i llocs propers (la família, les seves condicions de vida, el seu bagatge educatiu i la feina).

- Narració. Ha de poder expressar oralment, de manera molt senzilla, breu i lineal, què ha passat o està passant al seu voltant.

- Instruccions. Ha de poder emetre discursos molt breus i senzills en segona persona (de vegades, per manca de recursos, pot recórrer a l'infinitiu), sobre temes relacionats amb el seu entorn més immediat.

- Argumentació. Ha de poder emetre discursos molt breus i senzills sobre temes d'interès personal per defensar una proposició, usant marcadors bàsics com ara perquè (per exemple, Estic enfadat perquè els nins es porten malament.).

- Explicació. Ha de poder parlar sobre temes d'interès general però pròxims al seu camp d'interès personal, amb una estructura lògica i lineal, amb l'únic objectiu de mostrar, sense haver d'aportar justificacions.

- L'examinand ha de dominar diferents gèneres discursius: missatges en contestador automàtic, transaccions comercials bàsiques i senzilles, conversa cara a cara sobre temes d'interès personal, conversa telefònica sobre temes de caire personal per cobrir necessitats bàsiques i quotidianes.

- L'examinand ha d'analitzar, de manera intuïtiva, els elements de la situació de comunicació (emissor, receptor, propòsit, etc.) i, segons aquests elements, ha de poder utilitzar adequadament les funcions lingüístiques:

- Socialitzar. Ha de poder saludar i acomiadar-se. Ha de poder interessar-se per algú i donar resposta a mostres d'interès. Ha de poder presentar-se (identificar-se). Ha de poder demanar permís. Ha de poder agrair. Ha de poder felicitar. Ha de poder demanar per algú. Ha de poder demanar permís. Ha de poder agrair. Ha de poder demanar disculpes. Ha de poder felicitar. Ha de poder

iniciar, mantenir i tancar un contacte telefònic.

- Informar. Ha de poder demanar i donar informació sobre fets o esdeveniments. Ha de poder verificar informacions (ha de poder expressar el coneixement o la ignorància d'un fet, ha de poder expressar que un fet és cert o fals, ha de poder expressar que recorda o no alguna cosa). Ha de poder expressar i preguntar sobre propòsits, intencions o desitjos (ha de poder expressar i preguntar sobre la intenció o la voluntat de fer alguna cosa, ha de poder renunciar a fer alguna cosa, ha de poder expressar i preguntar sobre el desig de fer alguna cosa, ha de poder expressar el desig de no fer alguna cosa, ha de poder prometre fer alguna cosa). Ha de poder comparar. Ha de poder demanar identificació i identificar persones i coses. Ha de poder fer prediccions. Ha de poder verificar informacions (ha de poder demanar si se sap alguna cosa, ha de poder demanar confirmació sobre la veracitat d'un fet, ha de poder preguntar sobre el grau de seguretat d'un fet, ha de poder comprovar si es recorda alguna cosa, ha de poder expressar que un fet és cert o fals, ha de poder expressar el grau de seguretat sobre un fet, ha de poder expressar que recorda o no alguna cosa). Ha de poder evocar. Ha de poder expressar i preguntar sobre propòsits, intencions o desitjos (ha de poder oferir una cosa a algú, ha de poder oferir-se a fer alguna cosa, ha de poder amenaçar de fer o de no fer alguna cosa). Ha de poder formular hipòtesis simples sobre un fet.

- Expressar-se. Ha de poder expressar sentiments, estats d'ànim i actituds (satisfacció, grat, admiració, estima, alegria, gratitud...). Ha de poder interessar-se per l'estat d'ànim o de salut d'algú. Ha de poder expressar sensacions físiques i perceptives sensorials (fred o calor, son, gana, set, dolor, olor, gust...). Ha de poder expressar un desig. Ha de poder expressar sentiments, estats d'ànim i actituds (felicitat, interès, preferència, sorpresa, curiositat, preocupació, mal humor, avoriment, temor, insatisfacció, desgrat, tristesa, conformitat, disconformitat...). Ha de poder expressar el desig i el rebuig de fer alguna cosa.

- Valorar. Ha de poder donar opinions. Ha de poder expressar dubte. Ha de poder expressar un fet com a fàcil o difícil. Ha de poder demanar i donar opinions. Ha de poder donar credibilitat. Ha de poder expressar escepticisme. Ha de poder expressar un fet com a aparent o versemblant. Ha de poder expressar un fet com a possible o impossible. Ha de poder expressar un fet com a probable o improbable. Ha de poder expressar un fet com a necessari o innecessari. Ha de poder expressar un fet com a obligatori o no obligatori. Ha de poder expressar un fet com a prohibit. Ha de poder expressar un fet com a conseqüència lògica d'un altre.

- Suggestir, dirigir i persuadir. Ha de poder demanar ajut. Ha de poder demanar un favor. Ha de poder donar o demanar una autorització. Ha de poder concertar una cita. Ha de poder demanar consells. Ha de poder proposar una actuació. Ha de poder fer un encàrrec. Ha de poder donar instruccions. Ha de poder demanar una autorització. Ha de poder expressar la necessitat de fer alguna cosa. Ha de poder animar a fer alguna cosa. Ha de poder fer reclamacions.

- Estructurar el discurs. Ha de poder demanar la paraula. Ha de poder exemplificar. Ha de poder confirmar el seguiment d'un discurs. Ha de poder vacil·lar, dubtar. Ha de poder demanar traducció. Ha de poder demanar aclariments sobre una realització lingüística (demanar o dir com es pronuncia...). Ha de poder demanar modulacions de la veu (demanar que parli més clarament, que apugi o abaixi el to de veu...). Ha de poder demanar una repetició. Ha de poder demanar aclariments sobre un enunciat o sobre la intenció del parlant. Ha de poder mostrar interès pel contingut d'un enunciat. Ha de poder demanar i donar la paraula. Ha de poder enumerar i ordenar les parts d'un discurs (enumerar dins una explicació, anunciar l'inici, marcar el final...). Ha de poder emfasitzar l'acte d'afirmar alguna cosa. Ha de poder expressar acord o desacord amb un enunciat. Ha de poder fer callar.

b) Competència sociolingüística

L'examinand ha de ser conscient de la variació lingüística i dels diferents nivells de formalitat, i tenir el coneixement i les habilitats bàsiques per tractar la dimensió social de la llengua: ha de poder parlar en un registre neutre (estàndard) o semiformal (ha de poder introduir algun col·loquialisme); ha de poder tractar el seu destinatari de tu; ha de poder referir-se a una tercera persona amb els tractaments d'ell o, per exemple, d'en Jaume o el senyor Pons; ha de poder establir contactes socials elementals utilitzant les fórmules de cortesia més senzilles i quotidianes relatives a salutacions (hola, bon dia), comiats (adéu, fins demà), presentacions (som en...), peticions, agraïments i excuses (per favor, gràcies, em sap greu...).

c) Competència discursiva

- Adequació:

L'examinand s'ha de poder fer entendre amb una fluïdesa relativa, amb expressions molt breus, encara que les pauses, els falsos indicis i les reformulacions siguin evidents.

De vegades, ha de poder trobar la manera de comunicar les idees princi-

pals que vol transmetre explotant alguns dels recursos disponibles i limitant el missatge a allò que recorda o als mitjans d'expressió que trobi per expressar-se:

- Ha de poder definir les característiques d'alguna cosa concreta, el nom de la qual no recorda.

- Ha de poder expressar el sentit d'una paraula donant el significat d'una altra paraula (per exemple, un cotxe de passatgers en lloc d'un autobús).

- Ha de poder utilitzar una paraula senzilla que signifiqui alguna cosa semblant al concepte que vol transmetre i sol·licitar-ne l'adequació.

- Ha de poder recórrer a les comparacions per referir-se a una persona, a un animal o a un objecte (per exemple, És com un...).

- Coherència:

- Ha de poder seleccionar la informació i mesurar-ne la quantitat i la qualitat. Tanmateix, pot tenir la necessitat de repetir mots i idees, i recórrer a incisos explicatius.

- Ha de poder dotar el discurs d'una estructura lògica per tal que no hi hagi incoherències.

- Ha de poder seleccionar, ordenar i agrupar les idees per tal que hi hagi una progressió temàtica.

- Cohesió:

- Ha de poder emetre un discurs prou clar i coherent perquè domina un nombre limitat, però suficient, d'articulacions gramaticals: ha de poder usar els connectors més freqüents per enllaçar frases senzilles a fi d'explicar una història o descriure alguna cosa sota la forma d'una llista senzilla d'elements (i, però, perquè); ha de poder relacionar temporalment les idees que vol expressar (ús adequat dels temps verbals i del mode); ha de poder usar els mecanismes bàsics de referència (elements anafòrics i díctics).

- Ha de poder emetre oracions d'estructura simple (juxtaposicions i coordinacions repetitives).

d) Competència lingüística

- Té un repertori lèxic elemental relatiu a diferents àmbits de la seva vida quotidiana, que li permet afrontar situacions quotidianes de contingut previsible. En utilitzar una paraula inadequada del seu repertori, ha de poder aclarir que vol dir mitjançant la gesticulació.

- Ha de poder fer servir estructures formades per oracions bàsiques amb expressions, grups de poques paraules i fórmules memoritzades per tal de comunicar una informació limitada en situacions senzilles i quotidianes.

- Té un coneixement limitat de com s'organitzen les relacions semàntiques: ha de poder relacionar, amb moltes limitacions, les paraules amb el context (connotació), i ha de poder establir algunes relacions semàntiques bàsiques entre diferents paraules a través dels recursos de sinonímia i antonímia.

- La pronunciació i la prosòdia encara presenten traces de la seva llengua d'origen, tot i que aquestes traces no dificulten la comprensió del missatge.

e) Interacció

- Ha de poder mantenir intercanvis socials molt breus encara que, en general, no els entengui prou per mantenir o dirigir ell mateix una conversa.

- Ha de poder interactuar amb facilitat raonable en situacions ben estructurades i en converses curtes a condició que l'interlocutor l'ajudi si fa falta.

- Generalment, ha de poder comprendre el discurs d'un parlant L1 (i intercanviar-hi informació si l'interlocutor l'ajuda) sobre un tema familiar clarament articulat i en un registre estàndard o col·loquial (sempre que no sigui excessivament marcat amb expressions o termes d'ús restringit), a condició de poder demanar de tant en tant que li repeteixin o reformulin el que li diuen.

- Ha de poder reconèixer generalment el tema d'una discussió si es desenvolupa d'una manera lenta i clara.

- Ha de poder discutir sobre qüestions d'interès immediat (què es pot fer a la nit o durant el cap de setmana; sobre l'organització d'una trobada i els seus preparatius...).

- Ha de poder dir el que pensa de les coses quan li ho demanen directament en una reunió formal a condició de poder fer repetir els punts importants si és necessari.

- En general, ha de poder seguir els canvis de tema en discussions formals relacionades amb la seva especialitat si s'articulen clarament i amb lentitud.

- Ha de poder intercanviar informacions pertinents i donar la seva opinió sobre problemes pràctics quan se li pregunta directament a condició que rebí alguna ajuda per formular-la i que pugui fer repetir els punts importants si cal.

- Ha de poder fer front a situacions corrents de la vida quotidiana com els desplaçaments, els allotjaments, els àpats i les compres.

- Ha de poder obtenir en una oficina de turisme tota la informació que necessita a condició que aquesta informació sigui senzilla i no especialitzada.
- Ha de poder demanar i proporcionar béns i serveis d'ús quotidià.
- Ha de poder obtenir informació senzilla sobre viatges, utilitzar els transports públics (autobusos, trens i taxis), demanar i donar explicacions per arribar a un lloc i comprar bitllets.
- Ha de poder formular preguntes i efectuar transaccions senzilles en botigues, oficines de correus, entitats bancàries, etc.
- Ha de poder demanar i donar informació a propòsit de quantitats, números, preus, etc.
- Ha de poder encarregar un àpat.
- Ha de poder comunicar-se en el marc d'una tasca senzilla i rutinària que exigeixi un intercanvi d'informació simple i directe.
- Ha de poder demanar i proporcionar informació sobre temes senzills de caire personal o familiar sense gaire esforç.
- Ha de poder formular i respondre preguntes sobre hàbits i activitats diàries; sobre el que es fa a la feina i en el temps lliure.
- Ha de poder donar i seguir directrius i instruccions simples com, per exemple, de quina manera anar a algun lloc.
- Ha de poder demanar i donar adreces amb l'ajuda d'un mapa o d'un plànol.
- Ha de poder respondre i reaccionar davant preguntes, i comunicar idees i informació sobre temes familiars o personals a condició que pugui demanar, de tant en tant, que li aclareixin el que s'ha dit i que l'ajudin a expressar el que vol dir.
- Ha de poder emprar expressions molt tècniques senzilles per començar, mantenir i acabar una conversa breu.
- Ha de poder reclamar l'atenció de l'interlocutor.
- Ha de poder indicar que no comprèn el que s'està dient.
- Ha de poder demanar d'una manera molt senzilla que li repeteixin el que s'ha dit quan no ho ha comprès.
- Ha de poder demanar l'aclariment de paraules clau que no ha entès utilitzant expressions fetes.

3. Avaluació

Les persones que hagin d'acreditar el nivell A2 de la llengua catalana (nivell bàsic) hauran de fer una prova que consta de quatre àrees: comprensió oral, comprensió escrita, expressió escrita i expressió oral i interacció. Cadascuna d'aquestes àrees és eliminatòria.

Per obtenir el certificat del nivell A2, la suma de les quatre àrees haurà de ser, com a mínim, de 50 punts.

4. Estructura i valoració de la prova

La prova s'estructura en quatre àrees:

Àrea 1

Comprensió oral	Exercici 1			
	Comprensió general	14 punts	20 punts (Mínim:10 punts)	30 min
	Exercici 2			
	Comprensió detallada o selectiva	6 punts		

Àrea 2

Comprensió lectora	Exercici 1			
	Comprensió general	14 punts	20 punts (Mínim:10 punts)	30 min
	Exercici 2			
	Comprensió detallada o selectiva	6 punts		

Àrea 3

Expressió escrita	Exercici 1			
	Text de 40-50 paraules	15 punts	15 punts (Mínim: 5 punts)	30 min
	Exercici 2			
	Text de 20-30 paraules			

Àrea 4

Expressió oral i interacció	Exercici 1			
	Presentació, coneixença de l'examinand (interacció amb l'examinador)	10 punts	45 punts (Mínim: 25 punts)	20 min
	Exercici 2			
	Situació (hi intervien els dos examinands)	10 punts		
	Exercici 3			
	Diàleg (els examinands parlen sobre un tema quotidià)	15 punts		
	Exercici 4			
	Discurs monogestionat de l'examinand	10 punts		

L'ordre dels exercicis 2, 3 i 4 de l'àrea 4 pot variar.

Certificat de nivell B1

1. Objectiu general

La finalitat de la prova és avaluar si l'examinand pot fer front a la major part de dificultats lingüístiques que es poden produir en situacions bàsiques, quotidianes i de comunicació real. Ha de poder produir i descodificar textos sobre temes que li són familiars o d'interès personal.

Per poder comunicar-se amb garanties mínimes d'èxit, la persona que opta al certificat de nivell B1 ha d'haver ampliat els coneixements bàsics dels referents i dels comportaments socioculturals més rellevants dels territoris de parla catalana:

- a) Referents culturals
- Coneixements generals sobre els territoris de parla catalana:
 - Geografia física: principals accidents geogràfics de les Illes Balears.
 - Població: vestits típics relacionats amb les Illes Balears i amb les festes populars.
 - Formes de govern: drets i deures constitucionals dels ciutadans de les Illes Balears, els drets humans.
 - Organització territorial i administrativa: comunitats autònomes, províncies, consells insulars, comarques; principals recursos econòmics de les Illes Balears.
 - Medicina i sanitat: malalties freqüents relacionades amb els canvis d'estació i de clima.
 - Educació: titulacions; ensenyament d'idiomes; valor que es dona a l'educació intercultural (tolerància, integració, pluriculturalisme).
 - Mitjans de comunicació: premsa escrita (seccions habituals d'un diari), TV i ràdio (programes històrics), publicitat.
 - Mitjans de transport: companyies aèries, xarxa ferroviària, principals estacions de trens i d'autobusos.
 - Religió: festes religioses, arquitectura urbana i art relacionat amb la religió.
 - Política lingüística: la llengua com a fet cultural, la llengua i la seva relació amb la identitat territorial, llengües oficials als territoris de parla catalana, llengües en contacte.
 - Història:
 - Història i literatura: la llengua catalana (extensió i dialectes), els orígens de la llengua catalana, principals etapes de la història de la llengua i la literatura catalanes.
 - Esdeveniments socials i culturals, i personatges de la vida social i cultural: personatges catalans importants en el món de la cultura, la ciència i l'esport, esdeveniments esportius destacats.
- b) Sabers i comportaments socioculturals
- Condicions de vida i organització social:
 - La unitat familiar: la família nombrosa; comportaments familiars relacionats amb les jerarquies (els rols matern i patern, el paper dels fills).
 - Calendari: dies festius (festivitats religioses i civils), horaris habituals (jornada completa, partida, mitja jornada), estereotips relacionats amb conceptes com matinar i vetlar.
 - Plats típics i begudes: productes típics de la terra, concepte de denominació d'origen, creença sobre la influència de certs aliments en la salut, convencions socials relacionats amb diferents àpats (prendre l'aperitiu, anar de tapes, fer sobretaula), disposició dels aliments en un tipus o un altre de plat, ordre dels diferents tipus de plat (sopa, peix, carn, postres), tipus de restaurants.
 - Treball: institucions en què es pot sol·licitar feina (SOIB, IMFOF), seguretat laboral, zones on hi ha més feina, modalitats de contractació, la importància de les cartes de presentació i dels currículums, convencions socials i comportaments relacionats amb entrevistes de feina.
 - Hàbits de consum: productes associats a la qualitat de vida (productes ecològics i dietètics).
 - Festes, cerimònies i celebracions: festes associades al canvi d'estació (Sant Joan, Sant Antoni), festes populars d'origen religiós (el Corpus, Sant Sebastià, Nadal), concepte de Dissabte de..., la Sibill-la, festes populars d'origen pagà (el vermar, Moros i cristians, fires), convencions socials i comportaments relacionats amb els preparatius i el gaudi de les festes (elaboració de productes gastronòmics, vestits tradicionals), celebració de les onomàstiques, convencions a l'hora de celebrar unes nocces (dit en què es col·loca l'anell, color blanc del vestit; regals), convencions socials a l'hora de vestir-se segons el tipus de celebració, concepte de condol (fórmules i rituals per donar el condol, color negre del dol).
 - Relacions interpersonals:
 - Relacions sentimentals, familiars i d'amistat: convencions socials i comportaments en les relacions entre amics (favors que es poden sol·licitar; hores en què es pot telefonar, grau de permissivitat amb les visites espontànies a casa d'un familiar o d'un amic), festes i celebracions en què la família es reuneix (Nadal, batejos, comunions, nocces, aniversaris, funerals), convencions socials a l'hora de fer un regal i d'acceptar-lo, convencions socials i fórmules en l'acte d'afalagar algú.
 - Relacions entre classes socials i generacions: concepte de classe social (classe baixa, mitjana, burgesia, aristocràcia).
 - Relacions amb l'autoritat i l'Administració: convencions socials en el tracte amb l'autoritat, llocs públics relacionats amb l'Administració (ministeris, conselleries, consells, ajuntaments), activitats pròpies de les relacions amb l'Administració (sol·licituds, reclamacions, tramitacions, certificacions).

- Relacions amb els companys de feina: tipus de grups professionals (personal administratiu, professionals liberals, treballadors del sector de serveis, professionals dels cossos de seguretat), elements utilitzats en l'àmbit professional (targetes de visita, agendes de contactes).
- Relacions en l'àmbit educatiu: formes d'identificar-se entre alumnes i professors, activitats diverses segons l'etapa educativa (viatge d'estudis, graduació), valor que es dona als conceptes de cooperació i companyonia, persones professionals relacionades amb l'àmbit educatiu (director, catedràtic, professor, alumne, conserge, becari).

2. Objectius específics

2.1. Comprensió oral

L'examinand ha de poder:

- Comprendre les idees principals i fins i tot algun detall específic d'un discurs breu (per exemple, un butlletí meteorològic) o d'una certa durada sobre temes de la vida quotidiana, sempre que l'articulació sigui clara, l'accent familiar i el llenguatge neutre, no excessivament marcat de dialectalismes.
- Comprendre la intenció i el propòsit comunicatiu del parlant.
- Seguir converses transaccionals cara a cara (tràmits administratius senzills, canvis i devolucions, sol·licitud de serveis específics, queixes) en establiments comercials i hotelers, agències de viatges, de lloguer, etc.
- Comprendre, a grans trets, exposicions curtes o conferències i prendre'n apunts, sempre que es tractin temes del seu interès, a condició que el discurs s'articuli amb claredat, que estigui ben estructurat i que el registre sigui estàndard (per exemple, anuncis emesos per megafonia en aeroports, estacions de tren, centres comercials, etc.).
- Comprendre informacions tècniques senzilles.
- Comprendre la idea principal de molts programes de ràdio i televisió sobre assumptes actuals i d'interès personal o professional (butlletins informatius radiofònics, programes que tracten temes d'interès personal com, per exemple, entrevistes, conferències breus i telenotícies).
- Identificar paraules desconegudes amb l'ajuda del context sobre temes relatius a la seva especialitat i als seus interessos.
- Extrapolar del context el significat d'algunes paraules desconegudes i deduir el significat de la frase a condició que el tema en qüestió sigui familiar.
- Recordar paraules, frases i idees durant uns segons per poder reinterpretar-les més endavant.

2.2. Comprensió escrita

L'examinand ha de poder:

- Extreure el sentit general d'un text.
- Llegir, amb un nivell de comprensió satisfactori, textos sobre temes relacionats amb la seva especialitat i els seus interessos, sempre que el llenguatge sigui quotidià i estàndard.
- Comparar fragments curts d'informació procedents de diverses fonts i resumir-los per a altres persones.
- Respondre a qüestionaris amb respostes tancades i obertes.
- Parafrasejar fragments escrits curts de manera senzilla utilitzant les paraules i l'ordre del text original.
- Comprendre la descripció de fets, sentiments i desitjos en textos de caràcter personal.
- Comprendre prosa literària contemporània, sempre que pugui tornar a llegir les parts que no li han quedat clares.
- Comprendre els principals tipus de cartes i faxos d'ús habitual sobre temes corrents (cartes personals senzilles i breus, sol·licituds d'informació, comandes, confirmacions, missatges electrònics, etc.).
- Comprendre prou bé descripcions d'esdeveniments, de sentiments i de desitjos en cartes personals a fi de mantenir una correspondència regular amb un amic.
- Comprendre el contingut de cartes formals bàsiques normalitzades de tipus habitual (informació bancària, comandes, confirmacions de reserva, etc.).
- Cercar i trobar una informació específica desitjada en un text bastant llarg i reunir les informacions que provenen de diferents parts del text o de textos diferents a fi de complir una tasca específica.
- Trobar i comprendre la informació rellevant d'escrits quotidians, com ara cartes al director, prospectes, catàlegs i documents oficials breus.
- Identificar les conclusions principals de textos argumentatius que tenen una estructura clara.
- Reconèixer el fil argumental en el tractament d'un problema presentat, encara que no necessàriament d'una manera detallada.
- Extreure informació pràctica sobre temes quotidians d'articles de

diari, de revistes, de guies de viatges, etc.

- Comprendre receptes de cuina o instruccions d'ús d'aparells si són senzilles i estan redactades amb claredat (per exemple, etiquetes de productes).
- Atribuir un significat aproximat a una paraula nova perquè la relació amb una de coneguda (per exemple, blanc - esblanqueir).
- Atribuir significat a paraules desconegudes amb l'ajuda del context sobre temes relatius a la seva especialitat i als seus interessos.
- Extrapolar del context el significat d'algunes paraules desconegudes i deduir el significat de la frase a condició que el tema en qüestió sigui familiar (endeivalles, tires còmiques sobre temes coneguts, etc.).
- Ser hàbil a utilitzar certs indicis contextuals a l'hora, per exemple, de descodificar anuncis publicitaris.
- Identificar els referents de les anàfores i dels díctics.
- Recordar paraules, frases i idees durant uns segons per poder reinterpretar-les més endavant.

2.3. Domini pràctic del sistema lingüístic

L'examinand ha de poder demostrar tenir un domini del sistema lingüístic suficient per poder assolir els objectius que es descriuen en els apartats 2.1, 2.2, 2.4 i 2.5.

2.4. Expressió escrita

L'examinand ha de poder escriure textos senzills sobre temes familiars o d'interès personal; ha de poder demostrar un ús suficient d'estructures organitzatives i dels mecanismes de cohesió, i ha de saber adequar-se, gairebé sempre, a les circumstàncies que envolten l'escrit i usar, en conseqüència, un registre col·loquial o estàndard. Per això, ha d'activar diferents competències lingüístiques comunicatives:

a) Competència funcional

- L'examinand ha de poder usar diferents categories textuales, que li serviran per definir l'ús funcional del text escrit:
 - Descripció. Ha de poder descriure, de manera senzilla però detallada i ben estructurada, objectes, persones i llocs propers, un esdeveniment, un viatge real o imaginari, experiències i sentiments.
 - Narració. Ha de poder escriure de manera senzilla i ben estructurada una història real o imaginària.
 - Instruccions. Ha de poder escriure textos instructius senzills en 2a persona, sobre temes relacionats amb la seva feina o amb el seu entorn més immediat.
 - Argumentació. Ha de poder escriure textos breus i senzills sobre temes d'interès general, amb una estructura lògica, a través dels quals transmetre una informació i donar raons a favor o en contra d'una opinió determinada.
 - Explicació. Ha de poder escriure textos sobre temes d'interès general per mostrar-los objectivament, amb una estructura senzilla però lògica.
 - Escriitura creativa. Ha de poder escriure històries i experiències imaginàries, mitjançant textos senzills, però clars i ben estructurats.
- L'examinand ha de dominar diferents gèneres textuales:
 - Documents personals: llista de la compra, postals, notes breus (per recordar coses que ha de fer, per anunciar un esdeveniment, per expressar el condol, etc.), avisos, encàrrecs, felicitacions (de Nadal, d'aniversari, etc.), esquela, targetes personals, SMS, cartes i missatges electrònics personals no excessivament llargs, invitacions (per a una festa, per a una inauguració, per a unes noces, etc.), informes molt breus en format convencional estàndard sobre temes d'interès personal o professional (informació sobre assumptes quotidians, motius de certes accions, etc.), diari personal.
 - Documents en qualitat de ciutadà: cartes formals senzilles i breus, carta al director, convocatòria de reunió, acta de reunió, sol·licitud, reclamacions, queixes i demandes, ressenya senzilla i breu d'una pel·lícula, d'un llibre o d'una obra de teatre per a una publicació, formularis, currículum, demanda de treball.
 - Documents professionals i comercials: correspondència comercial, pressupost, comanda, albarà, factura, rebut, manual d'instruccions breu i senzill, oferiment de serveis professionals, base de dades.
 - L'examinand ha d'analitzar, de manera intuïtiva, els elements de la situació de comunicació (emissor, receptor, propòsit, etc.) i, segons aquests elements, ha de poder emprar adequadament les mateixes funcions lingüístiques que pot emprar un parlant del nivell A2 i les següents:

- Socialitzar. Ha de poder demanar per algú i respondre quan es demana per algú. Ha de poder demanar permís i concedir-lo o denegar-lo. Ha de poder agrair i respondre a un agraïment. Ha de poder felicitar i respondre a una felicitació. Ha de poder fer oferiments.
- Informar. Ha de poder comparar (pot fer comparacions d'igualtat i de desigualtat). Ha de poder expressar i preguntar sobre propòsits, intencions o desitjos (ha de poder expressar negació de la voluntat; ha de poder amenaçar de fer o de no fer alguna cosa). Ha de poder formular hipòtesis sobre un fet (ha de poder formular hipòtesis d'eventualitat o d'irrealitat).
- Expressar-se. Ha de poder expressar sentiments, estats d'ànim i actituds (il·lusió, fruïció, esperança, confiança, seguretat, penediment, indiferència, impaciència, odi, por, desil·lusió, desinterès, desconfiança, inseguretat, llàstima). Ha de poder demanar aprovació i acord, mostrar aprovació i acord, mostrar desaprovació i desacord, lamentar, demanar perdó, perdonar, negar el perdó, etc. Ha de poder interessar-se per l'estat d'ànim o de salut d'algú. Ha de poder expressar sensacions físiques i perceptives sensorials (vista, oïda, tacte, etc.).
- Suggestir, dirigir i persuadir. Ha de poder expressar una petició; ha de poder expressar el desig que algú faci alguna cosa. Ha de poder suggerir, aconsellar o recomanar una actuació. Ha de poder demanar instruccions. Ha de poder donar una autorització. Ha de poder expressar l'obligació de fer alguna cosa. Ha de poder ordenar. Ha de poder dispensar de fer alguna cosa. Ha de poder advertir, avisar. Ha de poder intimidar, amenaçar. Ha de poder prohibir.
- Estructurar el discurs. Ha de poder parafrasejar. Ha de poder demanar l'origen d'una informació. Ha de poder demanar el perquè d'un enunciat. Ha de poder demanar quina conseqüència o quina conclusió es deriva d'un enunciat. Ha de poder mostrar interès pel contingut d'un enunciat.

b) Competència sociolingüística

L'examinand ha de ser conscient de la variació lingüística i dels diferents nivells de formalitat, i tenir el coneixement i les habilitats bàsiques per tractar la dimensió social de la llengua: ha de poder escriure textos en un registre neutre (estàndard) o semiformal (ha de poder usar, si escau, algunes expressions idiomàtiques i col·loquials); ha de poder tractar el seu destinatari de tu o de vostè, segons convengui; ha de poder referir-se a una tercera persona amb els tractaments d'ell o, per exemple, d'en Jaume o el senyor Pons; ha de poder establir contactes socials elementals utilitzant les fórmules de cortesia més senzilles i quotidianes relatives a salutacions (hola, bon dia), comiats (adéu, fins demà), presentacions (som en...), peticions, agraïments i excuses (per favor, gràcies, em sap greu...).

c) Competència discursiva

- Adequació:
 - Visualment, ha de poder distribuir i organitzar bé el text en l'espai (del paper), de manera que ha de poder escriure un text molt senzill usant les convencions més bàsiques d'organització textual.
 - Coherència:
 - Ha de poder seleccionar la informació i mesurar-ne la quantitat i la qualitat. Ha de poder evitar la repetició de mots i idees, i l'excés d'incisos explicatius.
 - Ha de poder dotar el text d'una estructura lògica per tal que no hi hagi incoherències. Ha de poder escriure un text senzill, continu, clar i intel·ligible, que segueixi les convencions de la composició, sobre temes més o menys complexos, però sempre propers al seu camp de coneixement més immediat; n'ha de poder destacar les idees principals per arribar a una conclusió apropiada.
 - Ha de poder seleccionar, ordenar i agrupar les idees per tal que hi hagi una progressió temàtica: progressió lineal (desenvolupament lògic de la informació) o progressió de tema constant (repetició periòdica del tema triat).
 - Cohesió:
 - Ha de poder escriure un text prou clar i coherent, perquè domina un nombre suficient d'articulacions gramaticals: ha de poder usar bona part dels connectors més freqüents per enllaçar frases senzilles a fi d'explicar una història, descriure alguna cosa sota la forma d'una llista senzilla d'elements o referir un text de forma indirecta; ha de poder relacionar temporalment les idees que vol expressar (ús adequat dels temps verbals i del mode); ha de poder usar els mecanismes bàsics de referència (elements anafòrics i díctics); ha de poder puntejar bastant bé el text (hi pot haver oscil·lacions entre pauses breus i pauses llargues). Tanmateix, els possibles errors de puntuació no fan que el sentit global del text es vegi alterat.
 - Ha de poder escriure oracions d'estructura simple (juxtaposicions i coordinacions), tot i que ha de començar a incorporar oracions d'estructura complexa (subordinació).

d) Competència lingüística

- Ha de poder emprar amb flexibilitat un repertori ampli de paraules a fi d'expressar l'essencial del que vol dir. Ha de poder usar les paraules adequades i ajudar-se, si escau, de circumloquis per escriure sobre temes relatius a la seva vida quotidiana.

- Manté un domini gramatical prou correcte perquè s'entengui el que escriu, tot i que pot cometre algun error gramatical que tanmateix no és sistemàtic i, en tot cas, només ocasionalment provocarà un malentès. Normalment ha de poder rectificar retrospectivament les possibles confusions de temps verbals que poden donar lloc a un malentès.

- Ha de poder recórrer als diferents mecanismes de formació de paraules.

- Té un coneixement suficient de com s'organitzen les relacions semàntiques: ha de poder relacionar, amb algunes limitacions, les paraules amb el context (connotació) i ha de poder establir relacions semàntiques entre diferents paraules a través dels recursos de sinonímia i d'antonímia.

- Ha de poder escriure amb una ortografia prou correcta, tot i que encara comet algun error, que pot ser sistemàtic, referit a algun aspecte concret. Tanmateix, els errors que pugui cometre no solen produir malentesos.

2.5. Expressió i interacció oral

L'examinand s'ha de poder expressar oralment amb senzillesa sobre temes personals o de la seva especialitat, explicant els punts importants amb força precisió, i gairebé tota l'estona se l'ha d'entendre amb claredat. Si hi ha cap problema de comunicació i se n'adona, ha de ser prou hàbil per reconduir el discurs utilitzant tècniques diferents.

L'examinand ha de poder intercanviar informació amb un interlocutor la majoria de vegades que usa la llengua i ho fa, gairebé sempre, a través de textos col·loquials.

a) Competència funcional

- L'examinand ha de poder usar diferents categories textuais, que li serviran per definir l'ús funcional del text escrit:

- Descripció. Ha de poder descriure, de manera senzilla però detallada i ben estructurada, objectes, persones, llocs propers, un esdeveniment, un viatge recent real o imaginari, experiències i sentiments.

- Narració. Ha de poder contar de manera senzilla i ben estructurada una història real o imaginària.

- Instruccions. Ha de poder emetre discursos senzills en 2a persona sobre temes relacionats amb el seu entorn més immediat.

- Argumentació. Ha de poder emetre discursos breus i senzills sobre temes d'interès personal, amb una estructura lògica, a través dels quals transmet una informació o dóna raons a favor o en contra d'una opinió determinada.

- Explicació. Ha de poder explicar amb detall un succés fortuït, per exemple un accident. Ha de poder explicar l'argument d'un llibre o d'una pel·lícula, en una presentació pública breu i preparada sobre temes coneguts o d'interès personal.

- L'examinand ha de dominar diferents gèneres discursius: missatges en contestador automàtic, missatges per megafonia, presentació d'un personatge o d'un acte públic, conversa cara a cara, conversa telefònica senzilla.

- L'examinand ha d'analitzar, de manera intuïtiva, els elements de la situació de comunicació (emissor, receptor, propòsit, etc.) i, segons aquests elements, ha de poder utilitzar adequadament les mateixes funcions lingüístiques que pot emprar un parlant del nivell A2 i les següents:

- Socialitzar. Ha de poder demanar per algú i respondre quan es demana per algú. Ha de poder demanar permís i concedir-lo o denegar-lo. Ha de poder agrair i respondre a un agraïment. Ha de poder felicitar i respondre a una felicitació. Ha de poder fer oferiments.

- Informar. Ha de poder comparar (ha de poder fer comparacions d'igualtat i de desigualtat). Ha de poder expressar i preguntar sobre propòsits, intencions o desitjos (ha de poder expressar negació de la voluntat, ha de poder amenaçar de fer o de no fer alguna cosa). Ha de poder formular hipòtesis sobre un fet (ha de poder formular hipòtesis d'eventualitat o d'irrealitat).

- Expressar-se. Ha de poder expressar sentiments, estats d'ànim i actituds (il·lusió, fruïció, esperança, confiança, seguretat, penediment, indiferència, impaciència, odi, por, desil·lusió, desinterès, desconfiança, inseguretat, llàstima). Ha de poder demanar aprovació i acord, mostrar aprovació i acord, mostrar desaprovació i desacord, lamentar, demanar perdó, perdonar, negar el perdó... Ha de poder interessar-se per l'estat d'ànim o de salut d'algú. Ha de poder expressar sensacions físiques i perceptives sensorials (vista, oïda, tacte...).

- Suggestir, dirigir i persuadir. Ha de poder expressar una petició; ha de

poder expressar el desig que algú faci alguna cosa. Ha de poder suggerir, aconsellar o recomanar una actuació. Ha de poder demanar instruccions. Ha de poder donar una autorització. Ha de poder expressar l'obligació de fer alguna cosa. Ha de poder ordenar. Ha de poder dispensar de fer alguna cosa. Ha de poder advertir, avisar. Ha de poder intimidar, amenaçar. Ha de poder prohibir.

- Estructurar el discurs. Ha de poder precisar, explicar-se. Ha de poder resumir. Ha de poder al·ludir, evocar. Ha de poder fer un incís. Ha de poder intercalar mots per salvar pauses. Ha de poder corregir-se, rectificar. Ha de poder emfasitzar un constituent de l'enunciat. Ha de poder demanar l'origen d'una informació. Ha de poder demanar el perquè d'un enunciat.

b) Competència sociolingüística

L'examinand ha de ser conscient de la variació lingüística i dels diferents nivells de formalitat, i tenir el coneixement i les habilitats bàsiques per tractar la dimensió social de la llengua: ha de poder parlar en un registre neutre (estàndard) o semiformal (ha de poder introduir algun col·loquialisme); ha de poder tractar el seu destinatari de tu; ha de poder referir-se a una tercera persona amb els tractaments d'ell o, per exemple, d'en Jaume o el senyor Pons; ha de poder establir contactes socials elementals utilitzant les fórmules de cortesia més senzilles i quotidianes relatives a salutacions (hola, bon dia), comiats (adéu, fins demà), presentacions (som en...), peticions, agraïments i excuses (per favor, gràcies, em sap greu...).

c) Competència discursiva

- Adequació:

L'examinand s'ha de poder fer entendre amb una fluïdesa relativa, amb expressions molt breus, encara que les pauses, els falsos indicis i les reformulacions siguin evidents.

De vegades, pot trobar la manera de comunicar les idees principals que vol transmetre explotant alguns dels recursos disponibles i limitant el missatge a allò que recorda o als mitjans d'expressió que trobi per expressar-se:

- Ha de poder definir les característiques d'alguna cosa concreta, el nom de la qual no recorda.

- Ha de poder expressar el sentit d'una paraula donant el significat d'una altra paraula (per exemple, un cotxe de passatgers en lloc d'un autobús).

- Ha de poder utilitzar una paraula senzilla que signifiqui alguna cosa semblant al concepte que vol transmetre i sol·licitar-ne l'adequació.

- Ha de poder recórrer a les comparacions per referir-se a una persona, a un animal o a un objecte (per exemple, És com un...).

- Coherència:

- Ha de poder seleccionar la informació i mesurar-ne la quantitat i la qualitat. Tanmateix, pot tenir la necessitat de repetir mots i idees, i recórrer a incisos explicatius.

- Ha de poder dotar el text d'una estructura lògica per tal que no hi hagi incoherències.

- Ha de poder seleccionar, ordenar i agrupar les idees per tal que hi hagi una progressió temàtica.

- Cohesió:

- Ha de poder emetre un discurs prou clar i coherent perquè domina un nombre limitat, però suficient, d'articulacions gramaticals: ha de poder usar els connectors més freqüents per enllaçar frases senzilles a fi d'explicar una història o descriure alguna cosa sota la forma d'una llista senzilla d'elements (i, però, perquè), ha de poder relacionar temporalment les idees que vol expressar (ús adequat dels temps verbals i del mode), ha de poder usar els mecanismes bàsics de referència (elements anafòrics i dítctics).

- Ha de poder emetre oracions d'estructura simple (juxtaposicions i coordinacions repetitives).

d) Competència lingüística

- Té un repertori lèxic elemental relatiu a diferents àmbits de la seva vida quotidiana que li permet afrontar situacions quotidianes de contingut previsible. En utilitzar una paraula inadequada del seu repertori, ha de poder aclarir què vol dir mitjançant la gesticulació.

- Ha de poder fer servir estructures formades per oracions bàsiques amb expressions, grups de poques paraules i fórmules memoritzades per tal de comunicar una informació limitada en situacions senzilles i quotidianes.

- Té un coneixement limitat de com s'organitzen les relacions semàntiques: ha de poder relacionar, amb algunes limitacions, les paraules amb el con-

text (connotació) i ha de poder establir algunes relacions semàntiques bàsiques entre diferents paraules a través dels recursos de sinonímia i antonímia.

- La pronunciació i la prosòdia encara presenten traces de la seva llengua d'origen, tot i que aquestes traces no dificulten la comprensió del missatge.
- e) Interacció
- Ha de poder expressar-se amb una certa espontaneïtat i participar en una conversa sobre temes familiars o d'un interès personal o relatiu a la vida quotidiana (per exemple, família, aficions, feina, viatges i fets quotidians), i ha de poder fer front a la major part de les situacions susceptibles de produir-se en el curs d'una conversa.
 - Ha de poder intercanviar, comprovar i confirmar les informacions, fer front a les situacions menys corrents i explicar per què té una dificultat.
 - Ha de poder seguir i participar en converses corrents articulades a través d'un discurs clar, estàndard o col·loquial (sempre que els col·loquialismes no siguin d'ús molt restringit), tot i que de vegades haurà de fer repetir certes paraules o expressions.
 - Ha de poder iniciar, mantenir i acabar converses senzilles cara a cara (sempre que l'interlocutor s'expressi amb claredat) sobre temes familiars d'interès personal, tot i que a vegades hagi de demanar que li repeteixin certes paraules o expressions.
 - Ha de poder repetir una part del que ha dit algú per confirmar la comprensió mútua.
 - Ha de poder fer que s'entenguin les seves opinions i reaccions per trobar una solució a un problema o a les qüestions pràctiques relatives a les necessitats més immediates (on anar, què fer, com organitzar un esdeveniment, una sortida...).
 - Ha de poder expressar les seves idees sobre temes abstractes o culturals, com ara la música o el cinema. Ha de poder explicar per què alguna cosa li planteja problemes.
 - Ha de poder fer comentaris breus sobre el punt de vista dels altres.
 - Ha de poder comparar i contrastar alternatives, i discutir sobre què fer, on anar, qui o què escollir, etc.
 - Ha de poder prendre part en discussions formals habituals sobre temes relacionats amb la seva especialitat quan el llenguatge s'articula en un registre estàndard i d'una manera clara; si no, pot tenir alguna dificultat. També ha de poder intervenir en discussions que suposin un intercanvi d'informacions basades en fets o en discussions on apareixen instruccions o s'ofereixen solucions a problemes pràctics.
 - Ha de poder explicar per què alguna cosa planteja problemes, discutir què cal fer a continuació, comparar i contrastar alternatives.
 - Ha de poder fer entendre les seves opinions i reaccions respecte de solucions possibles o als passos que s'han de seguir, i aportar raons i explicacions breus.
 - Ha de poder comentar breument el punt de vista dels altres i convidar els altres a donar el seu punt de vista sobre els passos que s'han de seguir.
 - Ha de poder fer front a situacions poc habituals que poden tenir lloc en botigues, oficines de correus, entitats bancàries, etc. (per exemple, ha de poder retornar una compra defectuosa, formular una queixa o fer una reclamació).
 - Ha de poder fer front a la major part de situacions susceptibles de produir-se quan s'organitza un viatge a través d'una agència o quan s'està viatjant (per exemple, ha de poder demanar a un passatger on ha de baixar si la destinació no li és familiar).
 - Ha de poder explicar i respondre com s'ha de fer alguna cosa mitjançant instruccions detallades.
 - Ha de poder resumir històries curtes, articles, exposicions, discussions, entrevistes o documentals i donar-ne la seva opinió. També ha de poder respondre'n preguntes complementàries que requereixin detalls.
 - Ha de poder proporcionar informacions concretes exigides en una entrevista o consulta (per exemple, pot descriure símptomes d'una malaltia a un metge), però ho fa amb una precisió limitada.
 - Ha de poder conduir entrevistes preparades i verificar i confirmar la informació encara que de vegades hagi de demanar que l'interlocutor repeteixi el que ha dit si la seva resposta ha estat massa ràpida o extensa.

3. Avaluació

Les persones que hagin d'acreditar el nivell B1 de la llengua catalana (nivell lllindar) hauran de fer una prova que consta de cinc àrees: comprensió oral, comprensió escrita, domini pràctic del sistema lingüístic, expressió escrita i expressió oral i interacció. Cadascuna d'aquestes àrees és eliminatòria.

Per obtenir el certificat del nivell B1, la suma de les cinc àrees haurà de ser, com a mínim, de 50 punts.

4. Estructura i valoració de la prova

La prova s'estructura en cinc àrees:

Àrea 1

Comprensió oral	Exercici 1			
	Comprensió general	14 punts	20 punts (Mínim:10 punts)	30 min
	Exercici 2			
	Comprensió detallada o selectiva	6 punts		

Àrea 2

Comprensió lectora	Exercici 1			
	Comprensió general	14 punts	20 punts (Mínim:10 punts)	30 min
	Exercici 2			
	Comprensió detallada o selectiva	6 punts		

Àrea 3

Domini pràctic del sistema lingüístic

▪	Exercici 1			
	Ortografia			
▪	Morfosintaxi			
▪	Lèxic			
			15 punts (Mínim: 7,5 punts)	30 min

Àrea 4

Expressió escrita	Exercici 1			
	Text de 80-100 paraules	8 punts	20 punts (Mínim: 10 punts)	45 min.

	Exercici 2		
	Text de 130-150 paraules	12 punts	
Àrea 5			
Expressió oral i interacció	Exercici 1		
	Presentació, coneixença de l'examinand (interacció amb l'examinador)	5 punts	25 punts (Mínim: 12,5 punts) 20 min
	Exercici 2		
	Intervenció individual	10 punts	
	Exercici 3		
	Interacció entre els examinands	10 punts	

L'ordre dels exercicis 2 i 3 de l'àrea 5 pot variar.

Certificat de nivell B2

1. Objectiu general

La finalitat de la prova és avaluar si l'examinand és capaç de comprendre les idees principals i secundàries de textos més o menys complexos sobre temes tant concrets com abstractes, incloent-hi discussions tècniques en el camp de l'especialització professional. Ha de ser capaç d'expressar-se amb un grau de fluïdesa i d'espontaneïtat que ha de fer possible la interacció habitual amb parlants nadius sense que comporti tensió per a cap dels interlocutors. Ha de ser capaç de produir textos clars i detallats en una àmplia gamma de temes i expressar un punt de vista sobre una qüestió, exposant els avantatge i inconvenients de diverses opcions.

Per poder comunicar-se amb satisfacció en català, la persona que opti al certificat de nivell B2 ha de tenir els mateixos referents i comportaments socioculturals que es descriuen en el nivell B1.

2. Objectius específics

2.1. Comprensió oral

L'examinand ha de poder:

- Comprendre una intervenció d'una certa durada i unes línies argumentals complexes a condició que el tema sigui bastant familiar i que l'estructura de l'exposició tenguí uns marcadors explícits.
- Comprendre el llenguatge oral estàndard o col·loquial, cara a cara o vehiculat a través de mitjans de comunicació (per exemple, una retransmissió esportiva), tant si es tracta de converses com de discursos sobre temes familiars i no familiars relacionats amb la vida personal, social, acadèmica o professional. Només un soroll molt fort de fons, una estructura inadequada del discurs o la utilització d'expressions idiomàtiques molt col·loquials poden influir en la seva capacitat de comprendre.
- Comprendre i destriar les idees principals de les secundàries d'una intervenció lingüísticament complexa, sobre temes concrets o abstractes, incloent-hi les discussions tècniques de la seva especialitat.
- Discriminar la informació rellevant de la que és irrellevant.
- Seguir converses informals i formals (exposició i confrontació d'opinions o punts de vista, experiències, etc.).
- Seguir converses transaccionals cara a cara (manteniment de béns de consum adquirits, lloguer de béns immobles, reclamació d'indemnitzacions, etc.).
- Comprendre les idees principals, l'estructura i els canvis de tema de discursos monogestionats (conferències, discursos, ponències i altres tipus d'exposicions acadèmiques i professionals complexes) tant pel que fa al fons com a la forma, a condició que el tema sigui familiar i que la presentació sigui senzilla i estigui estructurada d'una manera clara.
- Comprendre material enregistrat en registre estàndard (o, en tot cas, en un registre no excessivament marcat de girs col·loquials) que pot aparèixer en la vida social, professional o acadèmica, i reconèixer-ne el punt de vista i l'actitud del parlant així com el contingut informatiu.
- Comprendre la major part dels noticiaris, documentals, entrevistes en directe, programes d'entreteniment, obres de teatre a la televisió i la majoria de les pel·lícules.
- Retenir en la memòria a llarg termini les informacions més rellevants del discurs (tema i dades bàsiques).

2.2. Comprensió escrita

L'examinand ha de poder:

- Comprendre un text amb un alt grau d'autonomia, adaptar l'estil i la velocitat de lectura (també si llegeix en veu alta) a diferents textos i objectius, i utilitzar les referències convenients de manera selectiva. Ha de posseir un vocabulari de lectura ampli i actiu, però pot tenir alguna dificultat de comprensió amb les expressions poc freqüents.
- Comprendre articles i informes sobre temes contemporanis en què els autors adopten i defensen un determinat punt de vista.
- Comprendre prosa literària contemporània i poesia senzilla, sempre que pugui tornar a llegir les parts que no li han quedat clares.
- Resumir extractes de notícies, entrevistes o documentals que continguin opinions, arguments i discussions.
- Passar per alt paraules noves que no són importants per entendre el text.
- Respondre a qüestionaris formals i informals amb respostes obertes.
- Relacionar semànticament les diferents parts de l'oració.
- Comprendre correspondència (cartes, faxos, missatges electrònics, etc.) relacionada amb la seva especialitat o amb la seva feina i copsar-ne la informació essencial.
- Localitzar, mitjançant una lectura ràpida, els detalls importants de textos llargs si no són excessivament complexos (guia de viatge, butlletí oficial, enciclopèdia, manual d'instruccions, etc.).
- Identificar ràpidament el contingut i la importància d'una notícia, d'un article o d'un reportatge sobre temes variats a fi de decidir si val la pena fer-ne una lectura més aprofundida.
- Comprendre ressenyes de pel·lícules, llibres, obres teatrals i treballs acadèmics.
- Comprendre instruccions llargues sobre qualsevol procediment relacionat amb el seu camp d'especialitat o amb la vida quotidiana (receptes de cuina, per exemple), incloent-hi detalls sobre condicions i advertiments, sempre que pugui tornar a llegir els fragments que no li han quedat clars.

- Comprendre gairebé qualsevol instrucció pública (normes, prescripcions, prohibicions, restriccions...).
- Llegir atentament per captar les idees principals d'un text i comprovar-ne la comprensió utilitzant els indicis contextuals (per exemple, un anunci publicitari darrere el qual s'amaguen sobreentesos de tipus cultural, amb un ús irònic o humorístic; acudits sense implicacions socioculturals; tires còmiques sobre temes coneguts, etc.).
- Retenir en la memòria a llarg termini les informacions més rellevants del text (tema i dades bàsiques).

2.3. Domini pràctic del sistema lingüístic

L'examinand ha de poder demostrar tenir un domini del sistema lingüístic suficient per poder assolir els objectius que es descriuen en els apartats 2.1, 2.2, 2.4 i 2.5.

2.4. Expressió escrita

L'examinand ha de poder escriure textos clars sobre una àmplia gamma de temes relatius als seus interessos o al seu camp de coneixement. Ha de poder demostrar que controla a bastament les estructures organitzatives i els mecanismes de cohesió (fins i tot ha de poder destacar els aspectes que considera més importants), i ha de poder adequar-se a les circumstàncies que envolten l'escrit i usar, en conseqüència, diferents registres. Per això, ha d'activar diferents competències lingüístiques comunicatives.

a) Competència funcional

- L'examinand ha de poder usar diferents categories textuais, que li serviran per definir l'ús funcional del text escrit:

- Descripció. Ha de poder descriure de manera clara, detallada i ben estructurada, objectes, persones, fets i sentiments relacionats amb la seva àrea d'interès, exposant i defensant el seu punt de vista i afegint-hi detalls i exemples com a suport.

- Narració. Ha de poder escriure de manera clara i ben estructurada qualsevol història real o imaginària, mitjançant verbs que expressen acció i alternant convenientment tots els temps verbals.

- Instruccions. Ha de poder escriure textos instructius sobre temes relacionats amb la seva feina o el seu entorn.

- Argumentació. Ha de poder escriure textos amb una estructura lògica, a través dels quals transmet una informació i dona raons a favor o en contra d'una opinió determinada.

- Explicació. Ha de poder escriure textos sobre fets d'interès personal o general per mostrar-los objectivament i oferir-ne el seu punt de vista, amb una estructura lògica.

- Escritura creativa. Ha de poder escriure històries i experiències imaginàries, mitjançant textos clars i ben estructurats.

- L'examinand ha de dominar diferents gèneres textuais:

- Documents personals: postals, notes breus (per recordar coses que ha de fer, per anunciar un esdeveniment, per expressar el condol, etc.), avisos, encàrrecs, felicitacions (per un èxit personal o professional, pel naixement d'un fill, etc.), esquela, targetes personals, SMS, cartes i missatges electrònics personals, invitacions (per a una festa, per a una inauguració, per a unes noces, etc.), informes en format convencional estàndard sobre temes d'interès personal o professional (informació sobre assumptes quotidians, motius de certes accions, etc.), diari personal.

- Documents en qualitat de ciutadà: cartes formals, carta al director, convocatòria de reunió, acta de reunió, sol·licitud, reclamacions, queixes i demandes, article d'opinió per a una publicació local, ressenya per a una publicació d'una pel·lícula, d'un llibre o d'una obra de teatre, formularis, currículum, demanda de treball.

- Documents professionals i comercials: correspondència comercial, pressupost, comanda, albarà, factura, rebut, manual d'instruccions breu i senzill, oferiment de serveis professionals, notícia, tira còmica.

- L'examinand ha de poder analitzar, de manera intuïtiva, els elements de la situació de comunicació (emissor, receptor, propòsit, etc.) i, segons aquests elements, emprar adequadament les mateixes funcions lingüístiques que poden emprar els parlants dels nivells A2 i B1 i les següents:

- Socialitzar. Ha de poder interpel·lar algú i respondre a una interpel·lació. Ha de poder demanar disculpes i acceptar-les. Ha de poder fer ofertes. Ha de poder usar expressions generals de cortesia.

- Informar. Ha de poder comparar (ha de poder expressar similitud i

dissimilitud). Ha de poder expressar i preguntar sobre propòsits, intencions o desitjos (ha de poder preguntar sobre el desig de fer alguna cosa).

- Expressar-se. Ha de poder expressar sentiments, estats d'ànim i actituds (alleujament, tolerància, perplexitat, resignació, irritació, enuig, hostilitat, rancúnia, ansietat, repugnància, fàstic). Ha de poder fer retrets.

- Estructurar el discurs. Ha de poder relacionar idees o conceptes dins el discurs.

b) Competència sociolingüística

L'examinand ha de ser conscient de la variació lingüística i dels diferents nivells de formalitat, i tenir el coneixement i les habilitats bàsiques per tractar la dimensió social de la llengua: ha de poder escriure textos en un registre neutre (estàndard) o semiformal (ha de poder usar, si escau, algunes expressions idiomàtiques i col·loquials); ha de poder tractar el seu destinatari de tu, de vos o de vostè, segons convengui; ha de poder referir-se a una tercera persona amb els tractaments d'ell o, per exemple, el senyor Pons, mossèn, etc.; ha de poder establir qualsevol contacte social utilitzant les fórmules de cortesia més habituals relatives a salutacions (hola, bon dia), comiats (adéu, fins demà), presentacions (som en...), peticions, agraïments i excuses (per favor, gràcies, em sap greu...).

c) Competència discursiva

- Adequació:
- Visualment, ha de poder distribuir i organitzar bé el text en l'espai (del paper), de manera que ha de poder escriure un text clar usant les convencions bàsiques d'organització textual.

- Coherència:
- Ha de poder seleccionar la informació i mesurar-ne la quantitat i la qualitat. Ha de poder evitar, gairebé sempre, l'excés d'incisos explicatius i la informació irrellevant que no aportin variació al contingut del text.

- Ha de poder dotar el text d'una estructura lògica per tal que no hi hagi incoherències. Ha de poder escriure un text clar que segueixi les convencions de la composició, sobre temes més o menys complexos, i n'ha de poder destacar les idees principals per arribar a una conclusió apropiada.

- Ha de poder seleccionar, ordenar i agrupar les idees per tal que hi hagi una progressió temàtica: progressió lineal (desenvolupament lògic de la informació) o progressió de tema constant (repetició periòdica del tema triat).

- Cohesió:

- Ha de poder escriure un text clar i coherent perquè domina a bastament les articulacions gramaticals: ha de poder usar bona part dels connectors per enllaçar frases a fi d'explicar una història, descriure alguna cosa o referir un text de forma directa o indirecta; ha de poder relacionar temporalment les idees que vol expressar (ús adequat dels temps verbals i del mode); ha de poder usar els mecanismes de referència (elements anafòrics i díctics); ha de poder puntuar bé el text (hi pot haver oscil·lacions esporàdiques entre pauses breus i pauses llargues), però, tanmateix, els possibles errors de puntuació no fan que el sentit global del text es vegi alterat.

- Ha de poder escriure tant oracions d'estructura simple (juxtaposicions i coordinacions), com d'estructura complexa (subordinació).

d) Competència lingüística

- Ha de poder utilitzar, amb un grau considerable de precisió, un repertori ampli de paraules a fi d'expressar l'essencial del que vol dir. Ha de poder usar les paraules adequades i ajudar-se, en algun moment puntual, de circumloquis o parafrasis per dissimular alguna mancança de lèxic o d'estructura.

- Manté un bon domini gramatical, encara que pot cometre equivocacions ocasionals o errors no sistemàtics i petites faltes sintàctiques, però tanmateix no provoquen malentesos.

- Ha de poder recórrer als diferents mecanismes de formació de paraules.

- Ha de tenir un coneixement bastant ampli de com s'organitzen les relacions semàntiques: sovint ha de poder relacionar les paraules amb el context (connotació, sentit figurat, doble sentit) i ha de poder establir relacions semàntiques entre diferents paraules a través dels recursos de sinonímia i d'antonímia.

- Ha de poder escriure, gairebé sempre, amb una ortografia correcta, tot i que encara comet algun error, que tanmateix no és sistemàtic.

2.5. Expressió i interacció oral

L'examinand s'ha de poder expressar oralment amb claredat, fluïdesa i espontaneïtat sense gaire esforç, sobre temes personals o de la seva especialitat. Si s'adona que alguna expressió pot provocar ambigüitats, gairebé sempre és

prou hàbil per rectificar-la.

L'examinand ha de poder intercanviar informació amb un interlocutor, i ho fa, gairebé sempre, a través de textos col·loquials.

a) Competència funcional

- L'examinand ha de poder usar diferents categories textuais, que li serviran per definir l'ús funcional del text escrit:

- Descripció. Ha de poder descriure de manera clara, detallada i ben estructurada, objectes, persones, fets i sentiments relacionats amb la seva àrea d'interès, exposant i defensant el seu punt de vista i afegint-hi detalls i exemples com a suport.

- Narració. Ha de poder contar de manera clara i ben estructurada qualsevol història real o imaginària.

- Instruccions. Ha de poder emetre discursos instructius sobre temes relacionats amb la seva feina o el seu entorn.

- Argumentació. Ha de poder emetre discursos amb una estructura lògica, a través dels quals transmet una informació i dóna raons a favor o en contra d'una opinió determinada.

- Explicació. Ha de poder contar experiències o fets d'interès personal o general per mostrar-los objectivament i oferir-ne el seu punt de vista, amb una estructura lògica.

- L'examinand ha de dominar diferents gèneres discursius: missatges en contestador automàtic, missatges per megafonia, presentació d'un personatge o d'un acte públic, míting, conversa cara a cara, conversa telefònica, intervenció en un debat o una taula rodona.

- L'examinand ha d'analitzar, de manera intuïtiva, els elements de la situació de comunicació (emissor, receptor, propòsit, etc.) i, segons aquests elements, ha de poder emprar adequadament les mateixes funcions lingüístiques que pot utilitzar un parlant dels nivells A2 i B1 i les següents:

- Socialitzar. Ha de poder interpel·lar algú i respondre a una interpel·lació. Ha de poder demanar disculpes i acceptar-les. Ha de poder fer ofertes. Ha de poder usar expressions generals de cortesia.

- Informar. Ha de poder comparar (ha de poder expressar similitud i dissimilitud). Ha de poder expressar i preguntar sobre propòsits, intencions o desitjos (ha de poder preguntar sobre el desig de fer alguna cosa).

- Expressar-se. Ha de poder expressar sentiments, estats d'ànim i actituds (alleujament, tolerància, perplexitat, resignació, irritació, enuig, hostilitat, rancúnia, ansietat, repugnància, fàstic). Ha de poder fer retrets.

- Estructurar el discurs. Ha de poder corregir-se, rectificar. Ha de poder traduir. Ha de poder relacionar idees o conceptes dins el discurs. Ha de poder demanar quina conseqüència o quina conclusió es deriva d'un enunciat.

b) Competència sociolingüística

L'examinand ha de ser conscient de la variació lingüística i dels diferents nivells de formalitat, i tenir el coneixement i les habilitats bàsiques per tractar la dimensió social de la llengua: ha de poder parlar en un registre neutre (estàndard) o semiformal (ha de poder introduir, si escau, algunes expressions idiomàtiques i col·loquials); ha de poder tractar el seu destinatari de tu, vós o vostè, segons convengui; ha de poder referir-se a una tercera persona amb els tractaments d'ell o, per exemple, d'en Jaume, el senyor Pons, mossèn, etc., ha de poder establir qualsevol contacte social utilitzant les fórmules de cortesia més habituals relatives a salutacions (hola, bon dia), comiats (adéu, fins demà), presentacions (som en...), peticions, agraïments i excuses (mana?, per favor, gràcies, em sap greu, perdoni?).

c) Competència discursiva

- Adequació:

L'examinand s'ha de poder fer entendre amb fluïdesa, de manera prou constant, gairebé durant tot el temps que parla, encara que pot haver de fer algunes pauses (que no seran mai gaire prolongades) per planificar gramaticalment i lèxicament el discurs, i per fer correccions, especialment en intervencions llargues de producció lliure, tenint en compte l'efecte que pot produir en l'oient:

- Ha de poder transmetre matisos subtils de significat amb més o menys precisió.

- Ha de poder afrontar possibles preguntes que sorgeixin a partir d'una exposició seva.

- Ha de poder apartar-se espontàniament d'un text preparat per seguir algun punt interessant suscitat pels oients i ho ha de fer amb fluïdesa i una facilitat d'expressió remarcables.

- Ha de poder corregir lapsus i errors si se n'adona o si donen lloc a un malentès.

- Ha de poder recordar els seus errors habituals i vigilar conscientment el seu discurs a fi de corregir-los o d'evitar-los.

- Ha de poder trobar sovint la manera de comunicar les idees principals que vol transmetre explotant tots els recursos disponibles i limitant el missatge a allò que recorda o als mitjans d'expressió que trobi per expressar-se:

- Ha de poder definir les característiques d'alguna cosa concreta, el nom de la qual no recorda.

- Ha de poder expressar el sentit d'una paraula donant el significat d'una altra paraula (per exemple, un camió de passatgers en lloc d'un autobús).

- Ha de poder utilitzar una paraula senzilla que signifiqui alguna cosa semblant al concepte que vol transmetre i sol·licitar-ne l'adequació.

- Coherència:

- Ha de poder seleccionar la informació i mesurar-ne la quantitat i la qualitat. Ha de poder evitar, gairebé sempre, l'excés d'incisos explicatius o la informació irrellevant que no aportaria variació al contingut del discurs. Ha de poder fer declaracions sobre la major part de temes generals amb un grau de claredat, fluïdesa i espontaneïtat que no provoquin tensió ni molèsties a l'oient.

- Ha de poder dotar el text d'una estructura lògica per tal que no hi hagi incoherències. Ha de poder presentar temes complexos amb prou seguretat davant d'un públic que els desconeix, i estructurar i adaptar l'exposició amb flexibilitat per respondre a les necessitats d'aquesta audiència.

- Ha de poder seleccionar, ordenar i agrupar les idees per tal que hi hagi una progressió temàtica: lineal (desenvolupament lògic de la informació) o de tema constant (repetició periòdica del tema triat).

- Cohesió:

- Ha de poder emetre un discurs clar i coherent perquè domina a bastament les articulacions gramaticals del discurs: ha de poder usar bona part dels connectors per enllaçar frases a fi d'explicar una història, descriure alguna cosa o referir un text de forma directa o indirecta; ha de poder relacionar temporalment les idees que vol expressar (ús adequat dels temps verbals i del mode); ha de poder emprar els mecanismes de referència (elements anafòrics i díticis).

- Ha de poder emetre oracions tant d'estructura simple (juxtaposicions i coordinacions repetitives), com d'estructura complexa (subordinació).

d) Competència lingüística

- Ha de dominar prou vocabulari tant sobre temes de la seva especialitat com sobre temes més generals i els errors que eventualment pugui cometre no solen afectar el significat del discurs. Ha de poder reformular idees amb diferents formes lingüístiques per tal de donar èmfasi, indicar una diferència segons la situació o l'interlocutor, etc., i eliminar l'ambigüitat. Ha de poder utilitzar circumloquis i parafrasis per dissimular les mancances de lèxic i d'estructura. Ha de poder substituir hàbilment una paraula que no recorda per un terme equivalent d'una manera tan hàbil que amb prou feines es nota.

- Ha de poder mantenir un bon domini gramatical, encara que pot cometre equivocacions ocasionals o errors no sistemàtics i petites faltes sintàctiques, però són rares i no provoquen malentesos.

- Ha de poder recórrer als diferents mecanismes de formació de paraules. A partir d'una paraula ha de poder crear-ne de noves a través dels mecanismes de derivació i de composició.

- Ha de tenir un coneixement bastant ampli de com s'organitzen les relacions semàntiques: sovint ha de poder relacionar les paraules amb el context (connotació, sentit figurat, doble sentit) i ha de poder establir relacions semàntiques entre diferents paraules a través dels recursos de sinonímia i d'antonímia.

- Ha de poder pronunciar correctament gairebé tots els sons catalans, amb els emmudiments, les sonoritzacions i les assimilacions pertinents. Esporàdicament apareixen traces de la llengua d'origen quan parla català.

- Ha de poder parlar amb una entonació adequada a la situació comunicativa. Ha de poder variar la corba melòdica de l'oració segons si ha d'afirmar, negar, demanar, exclamar o ordenar.

e) Interacció

- Ha de poder interactuar amb habilitat, espontaneïtat i fluïdesa, i sovint ha de poder captar els senyals no verbals i d'entonació, que sap utilitzar per continuar el seu discurs.

- Ha de poder utilitzar la llengua amb fluïdesa, correcció i eficàcia quan intercanvia informació sobre temes d'ordre general, educatiu, professional i relatiu al temps lliure, i tot plegat possibilita mantenir una interacció efectiva amb interlocutors (nadius o no) sense que comporti tensió, una tensió que podria estar motivada per la manca de coneixements lingüístics, en un moment determinat, d'una de les dues parts.

- Ha de poder comprendre el que se li diu en registre estàndard o col·loquial, fins i tot en un entorn sorollós.

- Ha de poder explotar un ampli repertori lingüístic per fer front a la

major part de les situacions susceptibles de produir-se en el curs d'una conversa.

- Ha de poder intervenir activament en una conversa en contextos familiars, presentant i defensant les seves opinions, respectant els torns de paraula i fent front a situacions menys corrents, com ara una interrupció sobtada.
- Ha de poder interactuar amb altres parlants sense produir-los estranyesa, ni ofendre'ls involuntàriament.
- Ha de poder transmetre als seus interlocutors diferents graus d'emoció i subratllar la importància personal d'esdeveniments o experiències.
- Ha de poder expressar les seves idees i opinions amb precisió, argumentar amb convicció sobre temes complexos i reaccionar davant els arguments d'altri.
- Ha de poder participar activament en discussions formals, habituals o no, expressant, justificant i defensant la seva opinió, avaluant altres propostes, i formulant hipòtesis i rebatent-ne.
- Ha de poder esbossar una qüestió o un problema, especular sobre les causes i les conseqüències, i valorar els avantatges i els inconvenients dels diferents enfocaments que s'han plantejat durant la conversa.
- Ha de poder mantenir lingüísticament una negociació per trobar una solució a una situació conflictiva, com una multa immerescuda, una responsabilitat financera pels desperfectes ocasionats en un habitatge, una denúncia en relació amb un accident, etc.
- Ha de poder exposar les seves raons per obtenir una indemnització utilitzant un discurs prou convincent i definint els límits de les concessions que està disposat a fer.
- Ha de poder exposar un problema que ha sorgit i deixar clar que el proveïdor d'un servei o el client ha de fer una concessió.
- Ha de poder conduir una entrevista amb eficàcia i fluïdesa; ha de poder apartar-se espontàniament de les preguntes preparades i formular i facilitar respostes interessants.
- Ha de poder respondre amb eficàcia i fluïdesa quan és entrevistat.
- Ha de poder prendre iniciatives en una entrevista, i ampliar i desenvolupar les seves idees amb poca ajuda i estimulació per part de l'interlocutor.
- Ha de poder gestionar bé la presa dels torns de paraula.
- Ha de poder començar un discurs, prendre la paraula adequadament i acabar la conversa quan és necessari, encara que no sempre ho faci amb elegància.
- Ha de poder emprar expressions fetes (per exemple, Aquesta pregunta és difícil de respondre...) per guanyar temps i mantenir la paraula mentre formula el que ha de dir.
- Ha de poder facilitar el desenvolupament de la discussió donant continuïtat a les declaracions i inferències fetes per altres interlocutors, confirmant-ne la comprensió i convidant els altres a participar-hi.
- Ha de poder formular preguntes per comprovar que ha comprès el que l'interlocutor ha dit i fer aclarir allò que no ha acabat d'entendre.

3. Avaluació

Les persones que hagin d'acreditar el nivell B2 de la llengua catalana (nivell avançat) hauran de fer una prova que consta de cinc àrees: comprensió oral, comprensió escrita, domini pràctic del sistema lingüístic, expressió escrita i expressió oral i interacció. Cadascuna d'aquestes àrees és eliminatòria.

Per obtenir el certificat del nivell B2, la suma de les cinc àrees haurà de ser, com a mínim, de 50 punts.

4. Estructura i valoració de la prova

La prova s'estructura en cinc àrees:

Àrea 1

Comprensió oral	Exercici 1			
	Comprensió general	7 punts	15 punts (Mínim: 7,5 punts)	30 min
	Exercici 2			
	Comprensió detallada o selectiva	8 punts		

Àrea 2

Comprensió lectora	Exercici 1			
	Comprensió general	7 punts	15 punts (Mínim: 7,5 punts)	30 min
	Exercici 2			
	Comprensió detallada o selectiva	8 punts		

Àrea 3

Domini pràctic del sistema lingüístic	Exercici 1			
	▪ Ortografia			
	▪ Morfosintaxi			
	▪ Lèxic			
			15 punts (Mínim: 7,5 punts)	30 min

Àrea 4

Expressió escrita	Exercici 1			
	Text de 80-100 paraules	15 punts	30 punts (Mínim: 15 punts)	1 h 10 min
	Exercici 2			
	Text de 150-180 paraules	15 punts		

Àrea 5

Expressió oral i interacció	Exercici 1			
	Presentació, coneixença de l'examinand (interacció amb l'examinador)	—————	25 punts (Mínim: 12,5 punts)	20 min
	Exercici 2			
	Interacció entre els examinands	15 punts		
	Exercici 3			
	Intervenció individual	10 punts		

L'ordre dels exercicis 2 i 3 de l'àrea 5 pot variar.

Certificat de nivell C1

1. Objectiu general

La finalitat de la prova és avaluar si l'examinand és capaç de comprendre una àmplia gamma de textos llargs i complexos, i de reconèixer-ne el sentit implícit. Ha de poder expressar-se amb fluïdesa i espontaneïtat sense haver de cercar d'una manera molt evident paraules o expressions. Ha de poder utilitzar la llengua de manera flexible i eficaç per a propòsits socials, acadèmics i professionals. Ha de poder produir textos clars, ben estructurats i detallats sobre temes complexos, i ha de demostrar un ús controlat d'estructures organitzatives, de connectors i de mecanismes de cohesió.

Per poder comunicar-se amb satisfacció en català, la persona que opti al certificat C1 (nivell de domini funcional efectiu) ha d'haver aprofundit en els coneixements dels referents i dels comportaments socioculturals més rellevants dels territoris de parla catalana:

a) Referents culturals

- Coneixements generals sobre els territoris de parla catalana:
- Geografia física: la vida a la muntanya, a les zones costaneres i a l'interior. El fet de la insularitat.
- Població: corrents migratoris a les Illes Balears durant els segles XX i XXI.
- Formes de govern: l'articulació de l'Estat (poders legislatiu, executiu i judicial). Partits i dirigents polítics, moviments sindicals.
- Organització: estereotips associats a la idea de regió o província. Sistemes fiscals i tipus d'impostos. Principals companyies de serveis: gas i electricitat (sigles, logos).
- Medicina i sanitat: medicines alternatives.
- Educació: funcionament del sistema d'ensenyament. Educació a distància, beques, ensenyament per a nous nadius, convalidació i homologació d'estudis realitzats a l'estranger.
- Mitjans de comunicació: premsa escrita (revistes especialitzades), TV i ràdio (programes amb més audiència).
- Religió: implicacions socials de les religions.
- Política lingüística: llengües minoritàries i majoritàries, llengües en situació normal i llengües minoritzades, organismes públics que planifiquen l'ús de la llengua, política educativa en els territoris de parla catalana.

- Història:

- Història i literatura: del segle v al segle viii (formació de la llengua catalana), el català preliterari (segles ix-x: els primers textos), el naixement de la prosa catalana (Ramon Llull), els segles xiii-xiv (la Cancelleria, expansió i consolidació de la corona catalanoaragonesa), el segle xv (el segle d'or de la literatura catalana), els segles xvi-xix (la Decadència); el segle xix (la Renaixença), el segle xx abans de la Guerra Civil (modernisme, noucentisme i avantguardes), el segle xx (el franquisme), el segle xx (l'etapa postfranquista).
- Esdeveniments socials i culturals, i personatges de la vida social i cultural: festivals de teatre, de música, de cinema; premis literaris; les grans produccions teatrals en català.

b) Sabers i comportaments socioculturals

- Condicions de vida i organització social:
- Identificació personal: noms i dos llinatges (origen dels noms i dels llinatges catalans), malnoms, tractaments protocol·laris.
- La unitat familiar: evolució en els darrers anys.
- Plats típics i begudes: canvis en els hàbits alimentaris en els darrers anys, origen i ingredients dels plats típics catalans, plats relacionats amb festivitats.
- Treball: drets i deures d'empresaris i treballadors.
- Hàbits de consum: unitats de mesures de compra (comprar per unitats, per dotzenes, per pes, a l'engròs).
- Festes, cerimònies i celebracions: commemoració de la mort o del naixement de personatges il·lustres (repercussió als mitjans de comunicació), commemoracions relacionades amb diferents col·lectius socials (Dia Internacional de...).

- Relacions interpersonals:

- Relacions sentimentals, familiars i d'amistat: temes de conversa

habituals en reunions familiars.

- Relacions entre classes socials i generacions: maneres de tractar els infants en llocs públics.
- Relacions amb l'autoritat i l'Administració: convencions en els textos orals i escrits que s'adrecen a l'Administració.
- Relacions amb els companys de feina: estereotips relacionats amb els grups professionals, associacions que promouen les relacions professionals (col·legis professionals, sindicats, associacions d'empresaris), convencions socials relacionades amb la forma de vestir segons el tipus de feina.
- Relacions en l'àmbit educatiu: la integració social dels nous nadius.

2. Objectius específics

2.1. Comprensió oral

L'examinand ha de poder:

- Reconèixer i segmentar la cadena acústica en les diverses unitats que la componen.
- Discriminar les diverses oposicions fonològiques: sord/sonor, obert/tancat, lateral/gradual, etc.
- Distingir les paraules rellevants d'un discurs (noms, adjectius, verbs) de les que no ho són (falques, paraules crossa).
- Comprendre l'estructura del discurs (sobretot en els monòlegs extensos: les diferents parts, els canvis de tema, etc.).
- Identificar les paraules que marquen l'estructura del text.
- Identificar la varietat dialectal i el registre.
- Copsar el to del discurs (l'agressivitat, la ironia, l'humor, el sarcasme, etc.).
- Activar tota la informació que té de l'interlocutor o del tema que es tracta per preparar la comprensió del discurs.
- Anticipar el que es dirà a partir del que s'ha dit.
- Comprendre prou per seguir una intervenció d'una certa durada sobre temes abstractes o complexos, encara que no siguin de la seva especialitat, tot i que pot ser que hagi de confirmar algun detall, sobretot si l'accent no li és familiar.
- Reconèixer una àmplia gamma d'expressions idiomàtiques i col·loquials, i apreciar els canvis de registre.
- Seguir una intervenció d'una certa durada encara que no estigui ben estructurada i que les relacions entre les idees només siguin implícites i no estiguin indicades explícitament.
- Entendre textos en què aparegui algun argot o alguna expressió idiomàtica.
- Reconèixer alguns indicadors lingüístics de classe social, de procedència geogràfica, de grup professional, etc.
- Comprendre la intenció i el propòsit comunicatiu.
- Comprendre la idea principal del text.
- Discriminar la informació rellevant de la irrellevant.
- Comprendre els detalls o les idees secundàries.
- Entendre els sobreentesos, allò que no es pot dir explícitament (ambigüitats, dobles sentits, el-lipsis, etc.).
- Seguir fàcilment interaccions complexes entre interlocutors experimentats en debats de grup, fins i tot quan els temes no li són familiars.
- Seguir converses transaccionals entre interlocutors experimentats (adquisició de béns i serveis de tot tipus, obtenció d'un certificat mèdic o de residència, etc.).
- Comprendre intervencions en reunions formals si estan ben estructurades, sobre temes relacionats amb la pròpia especialitat.
- Extreure informació precisa d'anuncis públics emesos amb un so distorsionat i de poca qualitat (per exemple en una estació, un aeroport, un centre comercial, un estadi, etc.).
- Comprendre informacions tècniques complexes, com instruccions d'ús i especificacions tècniques de productes i serveis familiars.
- Comprendre una àmplia gamma de material enregistrat i retransmès, incloent-hi algun ús no estàndard de la llengua (lletres de cançons, per exemple), i identificar detalls que inclouen actituds i relacions implícites entre els interlocutors.
- Comprendre sense esforç qualsevol programa emès per un mitjà audiovisual (un noticiari, un documental, un programa de debat, etc.).
- Utilitzar hàbilment els indicis contextuals, gramaticals i lèxics per inferir una actitud, una predisposició, unes intencions i per preveure el que ocorrerà.
- Captar el missatge que s'amaga darrere un anunci publicitari emès per televisió o per ràdio.
- Captar el missatge que s'amaga darrere un acudit o un refrany.
- Recordar paraules, frases i idees durant uns segons per poder reinterpretar-les més endavant.

- Retenir en la memòria a llarg termini les informacions més rellevants, el propòsit comunicatiu, l'estructura del discurs.
- Recórrer a diferents tipus de memòria per retenir informació (visual, auditiva...).

2.2. Comprensió escrita

L'examinand ha de poder:

- Llegir en veu alta, pronunciant bé tots els sons i amb l'entonació i la velocitat adequades, entenent perfectament el sentit del text.
- Comprendre articles i instruccions tècniques llargues, encara que no tinguin relació amb el seu camp d'especialitat, sempre que pugui tornar a llegir-ne les parts que no li han quedat clares.
- Discriminar les idees principals d'un text de les secundàries.
- Comprendre sense problemes argumentaris (articles d'opinió, assaigs, etc.).
- Comprendre sense problemes una àmplia gamma de textos de caràcter literari (poemes, contes, novel·les i teatre) o basats en fets reals, i apreciar-ne les diferències d'estil.
- Resumir una àmplia gamma de textos.
- Triar en un diccionari l'accepció correcta d'una paraula en un context determinat.
- Reconèixer que una paraula nova té relació amb una paraula coneguda (per exemple, gluten-glutenina).
- Passar per alt paraules noves que no són importants per entendre el text.
- Comprendre tot tipus de correspondència (cartes comercials o professionals, faxes, missatges electrònics, etc.).
- Localitzar, mitjançant una lectura ràpida, els detalls importants de textos llargs i relativament complexos (guia de viatge, butlletí oficial, enciclopèdia, manual d'instruccions, etc.).
- Identificar ràpidament el contingut i la importància d'una notícia, d'un article o d'un reportatge sobre una àmplia gamma de temes professionals a fi de decidir si val la pena o no fer-ne una lectura més aprofundida.
- Comprendre amb detall una àmplia gamma de textos que poden aparèixer en la vida social, professional o acadèmica, i identificar detalls subtils que inclouen actituds i opinions de l'autor, tant implícites com explícites (articles d'opinió en revistes especialitzades; ressenyes de pel·lícules; assaigs; treballs acadèmics; contractes laborals, de lloguer, senzills, etc.).
- Comprendre amb detall instruccions públiques llargues i complexes sobre qualsevol procediment, tant si les instruccions estan relacionades amb la seva especialitat com si no ho estan.
- Llegir entre línies; és a dir, comprendre idees no formulades explícitament.
- Triar el significat correcte d'una paraula segons el context.
- Ser hàbil a utilitzar els indicis contextuals, gramaticals i lèxics per inferir una actitud, una predisposició, unes intencions i preveure el que ocorrerà (en llegir, per exemple, tires còmiques o acudits, anuncis publicitaris amb implicacions socioculturals).
- Captar sense problemes les ironies i els dobles sentits dels textos.
- Retenir en la memòria a llarg termini les informacions més rellevants del text (tema i dades bàsiques).

2.3. Domini pràctic del sistema lingüístic

L'examinand ha de poder demostrar tenir un ampli domini del sistema lingüístic per poder assolir els objectius que es descriuen en els apartats 2.1, 2.2, 2.4 i 2.5.

2.4. Expressió escrita

L'examinand ha de poder escriure textos clars, fluids i ben estructurats sobre temes complexos, i demostrar que controla els recursos discursius i morfosintàctics propis d'un usuari experimentat, fins al punt que ha de poder destacar les idees principals i ampliar i defensar el seu punt de vista de manera elaborada, amb idees complementàries, justificacions i exemples pertinents per arribar a una conclusió apropiada. Ha de poder demostrar que domina una gran varietat d'aspectes lingüístics que li permeten seleccionar les formulacions adequades per expressar-se clarament i en un estil apropiat, en funció del lector a qui va adreçat el text, sobre una gran varietat de temes generals, acadèmics, professionals i de lleure, sense haver de restringir gairebé mai el que vol dir.

a) Competència funcional

- L'examinand ha de poder usar diferents categories textuales, que li

serviran per definir l'ús funcional del text escrit:

- Descripció. Ha de poder fer descripcions elaborades i d'una extensió considerable sobre una àmplia gamma de temes, integrant-hi subtemes, desenvolupant punts particulars i acabant amb una conclusió apropiada.
- Narració. Ha de poder escriure de manera ben estructurada una història real o imaginària sense haver de restringir l'extensió del text.
- Pot comentar. Ha de poder explicar, il·lustrar o criticar el sentit d'un text.
- Instruccions. Ha de poder escriure textos instructius sobre qualsevol tema, concret o abstracte, amb adequació a qualsevol situació, sigui qui sigui el lector.
- Argumentació. Ha de poder escriure, de manera clara i prou convincent, sobre aspectes externs presentant una argumentació ben estructurada, i defensar el seu punt de vista amb l'ajuda, si cal, d'arguments secundaris, de justificacions i d'exemples pertinents.
- Explicació. Ha de poder escriure textos sobre qualsevol tema de caràcter personal o general, per mostrar aquest tema objectivament, amb una estructura lògica i eficaç que ajudi el destinatari a fixar-se en els punts més significatius i a recordar-los.
- Escriptura creativa. Ha de poder escriure històries i experiències de ficció, de manera clara i fluida i amb un estil segur, personal i natural apropiat al gènere adoptat i al lector a qui va adreçat.

- L'examinand ha de dominar diferents gèneres discursius:

- Documents personals: postals, notes breus (per recordar coses que s'han de fer, per anunciar un esdeveniment, per expressar el condol, etc.), avisos, encàrrecs, felicitacions (per un èxit personal o professional, pel naixement d'un fill, etc.), esquila, targetes personals, SMS, cartes i missatges electrònics personals (experiències, sentiments, anècdotes, esdeveniments, etc.), invitacions (per a una festa, per a una inauguració, per a unes noces, etc.), informes en format convencional estàndard sobre temes d'interès personal o professional (informació sobre assumptes quotidians, motius de certes accions, etc.), diaris personals.
- Documents en qualitat de ciutadà: carta formal, carta al director, convocatòria de reunió, acta de reunió, sol·licitud, reclamacions, queixes i demandes, article d'opinió per a una publicació local, ressenya per a una publicació d'una pel·lícula, d'un llibre o d'una obra de teatre, formularis, currículum, demanda de treball.
- Documents professionals i comercials: correspondència comercial, pressupost, comanda, albarà, factura, rebut, manual d'instruccions, oferiment de serveis professionals, informe, notícia, tira còmica.
- L'examinand ha d'analitzar, de manera intuïtiva, els elements de la situació de comunicació (emissor, receptor, propòsit, etc.) i, segons aquests elements, ha de poder utilitzar adequadament les mateixes funcions lingüístiques que els parlants dels nivells A2, B1 i B2.

b) Competència sociolingüística

L'examinand ha de ser conscient de la variació lingüística i dels diferents nivells de formalitat, i tenir el coneixement i les habilitats bàsiques per tractar la dimensió social de la llengua: ha de poder ajustar el que escriu i la manera d'escriure-ho a la situació i al destinatari, i adoptar un registre adequat a les circumstàncies i no mesclar-lo amb altres registres al llarg del text; ha de poder utilitzar la llengua de manera flexible i efectiva en les relacions socials, incloent-hi els usos emocionals, al·lusius i humorístics; ha de poder tractar el seu destinatari de tu, de vós o de vostè, segons convengui; ha de poder referir-se a una tercera persona amb els tractaments d'ell o, per exemple, el senyor, mossèn, l'amo, etc.; ha de poder establir qualsevol contacte social utilitzant les fórmules de cortesia més habituals relatives a salutacions (hola, bon dia), comiats (adéu, fins demà), presentacions (som en...), peticions, agraïments i excuses (per favor, gràcies, em sap greu...).

c) Competència discursiva

- Adequació:
 - Visualment, ha de poder distribuir i organitzar bé el text en l'espai (del paper), de manera que ha de poder escriure un text clar usant les convencions bàsiques d'organització textual.
- Coherència:
 - Ha de poder seleccionar la informació i mesurar-ne la quantitat i la qualitat. Ha de poder evitar l'excés d'incisos explicatius i la repetició innecessària de mots i d'idees. També ha de poder evitar la informació irrellevant que no aportari variació al contingut del text. Ha de poder introduir digressions en el

text sense que distorsionin el fil argumental.

- Ha de poder dotar el text d'una estructura lògica per tal que no hi hagi incoherències. Ha de poder escriure un text clar que segueixi les convencions de la composició, sobre temes complexos, i n'ha de poder subratllar les idees principals i ampliar i defensar els seus punts de vista de manera elaborada, amb idees complementàries, justificacions i exemples pertinents, per arribar a una conclusió apropiada. Ha de poder simplificar, si cal, l'estructura de l'oració per tal de facilitar-ne la comprensió.

- Ha de poder seleccionar, ordenar i agrupar les idees per tal que hi hagi una progressió. Ha de poder dotar el text d'una progressió lineal (desenvolupament lògic de la informació), d'una progressió de tema constant (repetició periòdica del tema triat), o d'una progressió de temes derivats (successió de temes consecutius que són derivats dels altres).

- Cohesió:

- Ha de poder escriure un text clar i coherent, perquè domina les articulacions gramaticals: ha de poder usar connectors per indicar clarament la relació entre les idees que expressa; ha de poder relacionar temporalment, sense cap problema, les idees que vol expressar (ús adequat dels temps verbals i del mode); ha de poder usar els mecanismes de referència: díctics (pronoms i adverbis amb referents dins el text: jo, tu; demà, aquí, etc.) i anàfores (repetició d'un element a través de pronoms, sinònims, etc.); ha de poder puntuar bé el text.

- Ha de poder escriure tant oracions d'estructura simple (juxtaposicions i coordinacions) com d'estructura complexa (subordinació).

d) Competència lingüística

- Ha de poder expressar amb una correcció suficient un repertori ampli de vocabulari, que li permetrà superar fàcilment els buits mitjançant circumloquis. Ha de poder expressar matisos subtils de significat.

- Té un bon domini d'expressions idiomàtiques i de mots col·loquials. Ha de poder incorporar al seu discurs bona part de les locucions, dels refranys i de les frases fetes de la llengua.

- Coneix i usa els neologismes més habituals que s'incorporen progressivament a la llengua.

- Ha de poder mantenir de manera consistent un grau alt de correcció gramatical; els errors són escassos, difícils de detectar i generalment els corregeix si revisa el text.

- Ha de poder recórrer als diferents mecanismes de formació de paraules. A partir d'una paraula coneguda ha de poder crear-ne de noves a través dels mecanismes de derivació i de composició.

- Té un coneixement ampli de com s'organitzen les relacions semàntiques, de manera que ha de poder relacionar, gairebé sempre, les paraules amb el context (referència, connotació, sentit figurat, doble sentit) i ha de poder establir relacions semàntiques entre diferents paraules a través dels recursos de sinònimia, antonímia i hiponímia.

- Els textos no contenen faltes d'ortografia o en contenen només referides a casos excepcionals d'alguns aspectes concrets.

2.5. Expressió i interacció oral

L'examinand s'ha de poder expressar oralment amb claredat, fluïdesa i espontaneïtat sense esforç sobre temes personals o de la seva especialitat. Si s'adona que alguna expressió pot provocar ambigüitats, gairebé sempre ha de poder ser prou hàbil per rectificar-la.

L'examinand ha de poder intercanviar informació amb un interlocutor sense problemes.

a) Competència funcional

- L'examinand ha de poder emprar diferents categories textuales, que li serviran per definir l'ús funcional del text escrit:

- Descripció. Ha de poder fer descripcions elaborades, sobre una àmplia gamma de temes, integrant-hi subtemes, desenvolupant punts particulars i acabant amb una conclusió apropiada.

- Narració. Ha de poder contar, d'una manera clara, qualsevol circumstància, integrant-hi temes secundaris i desenvolupant diferents punts de vista fins a arribar a una conclusió apropiada.

- Comentari. Ha de poder explicar, il·lustrar o criticar el sentit d'un text.

- Instruccions. Ha de poder instruir sobre qualsevol tema, concret o abstracte, amb adequació a qualsevol situació, sigui qui sigui l'oient.

- Argumentació. Ha de poder parlar, de manera clara, fluïda i prou convincent, sobre aspectes externs que presenten una argumentació ben estruc-

turada, i defensar el seu punt de vista amb l'ajuda, si cal, d'arguments secundaris, de justificacions i d'exemples pertinents.

- Explicació. Ha de poder parlar sobre qualsevol tema de caràcter personal o general, per mostrar aquest tema objectivament, amb una estructura lògica i eficaç que ajudi l'oient a fixar-se en els punts més significatius i a recordar-los.

- Discursos creatius. Ha de poder emetre oralment textos literaris, bé llegits, bé improvisats, de manera clara i fluïda i amb un estil apropiat al gènere adoptat (contes, rondalles, poemes, gloses, etc.).

- L'examinand ha de dominar diferents gèneres discursius: missatges en contestador automàtic, missatges per megafonia, informació meteorològica, lectura pública (per exemple, un pregó), presentació d'un personatge o d'un acte públic, classe, míting, conversa cara a cara, conversa telefònica, intervenció en un debat o en una taula rodona.

- L'examinand ha d'analitzar, de manera intuïtiva, els elements de la situació de comunicació (emissor, receptor, propòsit, etc.) i, segons aquests elements, ha de poder utilitzar adequadament les mateixes funcions lingüístiques que els parlants dels nivells A2, B1 i B2.

b) Competència sociolingüística

L'examinand ha de ser conscient de la variació lingüística i dels diferents nivells de formalitat, i tenir el coneixement i les habilitats bàsiques per tractar la dimensió social de la llengua: ha de poder ajustar el que diu i la manera de dir-ho a la situació i al destinatari, i adoptar un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies; pot utilitzar la llengua de manera flexible i efectiva en les relacions socials, incloent-hi els usos emocionals, al·lusius i humorístics; segons el context i la situació que envolten l'acte de parla, ha de poder usar un tractament o un altre (tu, vos, vostè); ha de poder referir-se a una tercera persona amb el tractament adequat (ell, el senyor, mossèn, l'amo, etc.); ha de poder establir qualsevol contacte social utilitzant les fórmules de cortesia més habituals relatives a salutacions (hola, bon dia), comiats (adéu, fins demà), presentacions (som en...), peticions, agraïments i excuses (mana?, per favor, gràcies, em sap greu, perdoni?).

c) Competència discursiva

- Adequació:

L'examinand s'ha de poder fer entendre mantenint la fluïdesa i l'espontaneïtat sense gaire esforç i utilitzant una entonació adequada per transmetre d'una manera precisa matisos subtils de significat. Només un tema conceptualment difícil pot obstaculitzar la fluïdesa natural del discurs:

- Ha de poder utilitzar circumloquis i parafrasis per dissimular les mancances de lèxic i d'estructura.

- Ha de poder evitar una dificultat i reformular el que vol dir sense interrompre del tot el discurs.

- Ha de poder escollir la formulació apropiada d'un repertori lingüístic ampli per expressar clarament i sense restriccions el que vol dir.

- Ha de poder afrontar possibles preguntes que sorgeixin a partir d'una exposició seva, però pot ser que n'hagi de fer repetir alguna si la parla és ràpida.

- Ha de poder trobar sovint la manera de comunicar les idees principals que vol transmetre explotant tots els recursos disponibles i limitant el missatge a allò que recorda o als mitjans d'expressió que trobi per expressar-se:

- Ha de poder definir les característiques d'alguna cosa concreta, el nom de la qual no recorda.

- Ha de poder expressar el sentit d'una paraula donant el significat d'una altra paraula.

- Ha de poder utilitzar una paraula senzilla que signifiqui alguna cosa semblant al concepte que vol transmetre i sol·licitar-ne l'adequació.

- Coherència:

- Ha de poder seleccionar la informació i mesurar-ne la quantitat i la qualitat. Ha de poder evitar l'excés d'incisos explicatius, la repetició innecessària de mots i d'idees, i la informació irrellevant, que no aportaria variació al contingut del discurs. Ha de poder introduir digressions en el discurs sense que en distorsionin el fil argumental.

- Ha de poder dotar el text d'una estructura lògica per tal que no hi hagi incoherències. Ha de poder presentar temes complexos amb seguretat davant d'un públic que els desconeix i n'ha de poder subratllar les idees principals i ampliar i defensar els seus punts de vista de manera elaborada, amb idees complementàries, justificacions i exemples pertinents, per arribar a una conclusió apropiada. Ha de poder simplificar, si cal, l'estructura de l'oració per tal de facilitar-ne la comprensió.

- Ha de poder seleccionar, ordenar i agrupar les idees per tal que hi

hagi una progressió temàtica: progressió lineal (desenvolupament lògic de la informació), progressió de tema constant (repetició periòdica del tema triat) o progressió de temes derivats (successió de temes consecutius que són derivats dels altres).

- Cohesió:

- Ha de poder emetre un discurs clar i coherent perquè domina les articulacions gramaticals del discurs: ha de poder usar els connectors de què disposa la llengua per indicar clarament la relació entre les idees que expressa; ha de poder relacionar temporalment les idees que vol expressar (ús adequat dels temps verbals i del mode); ha de poder emprar mecanismes variats de referència, com ara dítics (pronoms i adverbis amb referents dins el text: jo, tu; demà, aquí, etc.) o anàfores (repetició d'un element a través de pronoms, sinònims, etc.); ha de poder recórrer a les diferents formes del discurs (directe i indirecte) i, fins i tot, alternar-les.

- Ha de poder emetre oracions tant d'estructura simple (juxtaposicions i coordinacions repetitives), com d'estructura complexa (subordinació). Ha d'evitar, de fet, l'abús de frases d'estructura simple.

- Ha de poder recórrer a l'entonació i als espais de silenci per dotar el discurs de cohesió. Ha de poder variar l'entonació de la corba melòdica de l'oració correctament a fi d'expressar matisos subtils de significat.

d) Competència lingüística

- Ha de poder expressar amb una correcció suficient un repertori ampli de vocabulari, que li ha de permetre superar fàcilment els buits mitjançant circumloquis. És difícil de detectar la recerca d'expressions i d'estratègies d'evitació. Ha de poder expressar, fins i tot, amb prou precisió, matisos subtils de significat.

- Ha de tenir un bon domini d'expressions idiomàtiques i de mots col·loquials. Ha de poder incorporar al seu discurs bona part de les locucions, dels refranys i de les frases fetes de la llengua.

- Ha de conèixer i usar els neologismes que s'incorporen progressivament a la llengua.

- Ha de mantenir un grau alt de correcció gramatical sigui quin sigui el tipus de discurs que emet; els errors són escassos, i generalment els ha de poder corregir si se n'adona.

- Ha de poder recórrer als diferents mecanismes de formació de paraules. A partir d'una paraula coneguda, ha de poder crear-ne de noves a través dels mecanismes de derivació i de composició.

- Ha de tenir un coneixement ampli de com s'organitzen les relacions semàntiques, de manera que ha de poder relacionar, gairebé sempre, les paraules amb el context (referència, connotació, sentit figurat, doble sentit) i ha de poder establir relacions semàntiques entre diferents paraules a través dels recursos de sinonímia, antonímia i hiponímia.

- Ha de poder pronunciar correctament tots els sons catalans, gairebé sense interferència d'altres llengües, amb els emmudiments, les sonoritzacions i les assimilacions pertinents.

- Ha de poder respectar la prosòdia de la frase, tant en un discurs improvisat, com en un discurs llegit. Esporàdicament poden aparèixer traces de la seva llengua d'origen quan parla català.

- Ha de poder variar l'entonació i la corba melòdica de l'oració correctament a fi d'expressar matisos subtils de significat.

e) Interacció

- Ha de poder triar una expressió adequada entre un repertori disponible de funcions del discurs per introduir els seus comentaris amb la finalitat de prendre la paraula o mantenir-la i relacionar amb habilitat les seves pròpies intervencions amb les dels altres interlocutors.

- Ha de poder utilitzar la llengua en societat amb flexibilitat i eficàcia, incloent-hi usos afectius, al·lusius o humorístics.

- Ha de poder intervenir en la conversa respectant els torns de paraula.

- Ha de dominar un ampli repertori lèxic que li permeti superar hàbilment les deficiències amb perífrasis. Quan participa en una conversa, no s'ha d'observar una recerca gaire evident d'expressions o d'estratègies d'evitació.

- Ha de poder conversar en qualsevol situació de la vida personal i social amb flexibilitat i eficàcia.

- Ha de poder seguir fàcilment interaccions complexes a tres bandes en un grup de debat i participar-hi, fins i tot quan es tracten temes abstractes, complexos i no familiars.

- Ha de poder defensar la seva posició formalment i de manera convincent, responen a les preguntes i comentaris així com als contraarguments amb fluïdesa i espontaneïtat, i d'una manera adequada, tot i que l'interlocutor sigui un parlant nadiu.

- Pot fer avançar la feina convidant altres persones a afegir-s'hi, a dir el que pensen, etc.

- Pot esbossar de manera prou clara una qüestió o un problema, especular sobre les causes i les conseqüències, i valorar els avantatges i els inconvenients dels diferents enfocaments que s'han plantejat durant la conversa.

- Pot mantenir lingüísticament una negociació per trobar una solució a una situació conflictiva, com una multa immerescuda, una responsabilitat financera pels desperfectes ocasionats en un habitatge, una denúncia en relació amb un accident...

- Pot exposar les seves raons per obtenir una indemnització utilitzant un discurs prou convincent i definint els límits de les concessions que està disposat a fer.

- Pot exposar un problema que ha sorgit i deixar clar que el proveïdor d'un servei o el client ha de fer una concessió.

- Pot comprendre i intercanviar informacions complexes i opinions sobre una extensa gamma de temes relacionats amb la seva professió.

- Pot participar plenament en una entrevista com a entrevistador o com a entrevistat, desenvolupar o valorar els punts discutits de manera fluida i sense cap ajuda, i utilitzar bé les interjeccions.

- Pot triar una expressió adequada d'un repertori disponible de funcions discursives per començar cadascun dels seus comentaris de manera apropiada, amb l'objectiu de prendre la paraula o per guanyar temps i conservar-la mentre reflexiona.

- Pot relacionar hàbilment la pròpia contribució amb la dels altres interlocutors.

- Pot formular preguntes per comprovar que ha comprès el que l'interlocutor ha intentat dir i fer aclarir allò que no ha acabat d'entendre.

3. Avaluació

Les persones que hagin d'acreditar el nivell C1 de la llengua catalana (nivell de domini funcional efectiu) hauran de fer una prova que consta de cinc àrees: comprensió oral, comprensió escrita, domini pràctic del sistema lingüístic, expressió escrita i expressió oral i interacció. Cadascuna d'aquestes àrees és eliminatòria.

Per obtenir el certificat de nivell del domini funcional efectiu (C1), la suma de les cinc àrees haurà de ser, com a mínim, de 50 punts.

4. Estructura i valoració de la prova

La prova s'estructura en cinc àrees:

Àrea 1**Comprensió oral**

Exercici 1				
Comprensió general	5 punts	15 punts	(Mínim: 7,5 punts)	40 min
Exercici 2				
Comprensió detallada o selectiva	10 punts			

Àrea 2**Comprensió lectora**

Exercici 1				
Comprensió general	5 punts	15 punts	(Mínim: 7,5 punts)	40 min
Exercici 2				
Comprensió detallada o selectiva	10 punts			

Àrea 3**Domini pràctic del sistema lingüístic**

Exercici 1				
▪ Ortografia				
▪ Morfosintaxi				
▪ Lèxic				
		15 punts	(Mínim: 7,5 punts)	40 min

Àrea 4**Expressió escrita**

Exercici 1				
Text de 50-80 paraules	5 punts	30 punts	(Mínim: 15 punts)	1 h 30 min
Exercici 2				
Text de 170-200 paraules	15 punts			
Exercici 3				
Resum	10 punts			

Àrea 5**Expressió oral i interacció**

Exercici 1				
Presentació, coneixença de l'examinand (interacció amb l'examinador)	—————	25 punts	(Mínim: 12,5 punts)	20 min
Exercici 2				
Lectura comprensiva en veu alta	5 punts			
Exercici 3				
Intervenció individual	12 punts			
Exercici 4				
Interacció entre els examinands	8 punts			

L'ordre dels exercicis 2, 3 i 4 de l'àrea 5 pot variar.

Certificat de nivell C2

1. Objectiu general

La finalitat de la prova és avaluar si l'examinand és capaç de comprendre sense gens d'esforç pràcticament tot el que llegeix o escolta. Ha de poder resumir informació procedent de diferents fonts orals o escrites, reconstruir fets i arguments, i presentar-los d'una manera coherent. Així mateix, ha de ser capaç d'expressar-se espontàniament, tant oralment com per escrit, amb fluïdesa i precisió, distingint matisos subtils de significat fins i tot en les situacions més complexes.

Per poder comunicar-se amb èxit en català, la persona que opti al certificat C2 ha de tenir els mateixos coneixements dels referents i dels comportaments socioculturals que es descriuen en el nivell C1.

2. Objectius específics

2.1. Comprensió oral

L'examinand ha de poder:

- Comprendre sense cap dificultat qualsevol tipus de producció oral en directe o emesa pels mitjans de comunicació, encara que la velocitat de parla sigui ràpida.
- Reconèixer i segmentar la cadena acústica en les diverses unitats que la componen.
- Discriminar les diverses oposicions fonològiques: sord/sonor, obert/tancat, lateral/gradual, etc.
- Distingir les paraules rellevants d'un discurs (noms, adjectius, verbs) de les que no ho són (falques, paraules crossa).
- Identificar la varietat o les varietats del discurs (geogràfica, social, l'argot, etc.) i el registre (el nivell de formalitat, el grau d'especificitat, etc.).
- Copsar el to del discurs (agressivitat, ironia, humor, sarcasme, etc.).
- Anticipar el que es dirà a partir del que ja s'ha dit.
- Inferir dades de l'emissor (edat, sexe, caràcter, actitud, procedència sociocultural, ideologia, etc.).
- Comprendre l'estructura del discurs (sobretot en els monòlegs extensos: les diferents parts, els canvis de tema, etc.).
- Activar tota la informació que té de l'interlocutor o del tema que es tracta per preparar la comprensió del discurs.
- Interpretar els codis no verbals que acompanyen el discurs (mirada, gestos, moviments, etc.).
- Reconèixer una àmplia gamma d'expressions idiomàtiques i col·loquials, i apreciar els canvis de registre.
- Seguir una intervenció d'una certa durada encara que no estigui ben estructurada i que les relacions entre les idees només siguin implícites i no estiguin indicades explícitament.

- Entendre les pressuposicions, els sobreentesos, allò que no es diu explícitament (ambigüitats, dobles sentits, el-lipsis, etc.).
- Reconèixer alguns indicadors lingüístics de classe social, de procedència geogràfica, de grup professional, etc.
- Comprendre la intenció i el propòsit comunicatiu.
- Comprendre la idea principal.
- Discriminar la informació rellevant de la irrellevant.
- Comprendre els detalls o les idees secundàries.
- Seguir sense cap problema interaccions complexes entre interlocutors experimentats (nadius o no) en debats de grup, fins i tot quan els temes no li són familiars.
- Seguir sense cap problema converses transaccionals entre interlocutors experimentats (negociacions de vendes, reclamacions amb implicacions legals, administracions de tractaments mèdics complicats...).
- Comprendre sense cap problema conferències (encara que siguin molt especialitzades), discussions i debats en què apareix terminologia poc familiar, prendre'n apunts i transcriure la informació que se'n desprèn d'una manera tan acurada i fidel a l'original que altres persones també podrien utilitzar aquests apunts.
- Identificar les paraules que marquen l'estructura del text, que marquen el canvi de tema, les que n'enceten un de nou i les que conclouen.
- Extreure informació precisa d'anuncis públics emesos amb un so distorsionat i de poca qualitat (per exemple, en una estació, un aeroport, un centre comercial, un estadi...).
- Comprendre informacions tècniques complexes, com instruccions d'ús i especificacions tècniques de productes i serveis familiars.
- Comprendre una àmplia gamma de material enregistrat i retransmès, incloent-hi els usos no estàndard de la llengua (lletres de cançons, per exemple), i identificar detalls que inclouen actituds i relacions implícites entre els interlocutors.
- Comprendre sense cap problema qualsevol programa emès per un mitjà audiovisual (un noticiari, un documental, un programa de debat...).
- Utilitzar hàbilment els indicis contextuals, gramaticals i lèxics per inferir una actitud, una predisposició, unes intencions i per preveure el que ocorrerà.
- Captar el missatge que s'amaga darrere un anunci publicitari emès per televisió o per ràdio.
- Captar el missatge que s'amaga darrere un acudit o un refrany.
- Recordar paraules, frases i idees durant uns segons per poder reinterpretar-les més endavant.
- Retenir en la memòria a llarg termini les informacions més rellevants, el propòsit comunicatiu, l'estructura del discurs i algunes paraules especials (estranyes, desconegudes, noves, rellevants).
- Recórrer a diferents tipus de memòria per retenir informació (visual, auditiva, etc.).

2.2. Comprensió escrita

L'examinand ha de poder:

- Llegir en veu alta, pronunciant bé tots els sons i amb l'entonació i la velocitat adequades, entenent perfectament el sentit del text.
- Identificar la varietat o les varietats del text (geogràfica, social, l'argot, etc.) i el registre (el nivell de formalitat, el grau d'especificitat, etc.).
- Copsar el to del text (agressivitat, ironia, humor, sarcasme, etc.).
- Anticipar el que es dirà a partir del que ja ha llegit.
- Inferir dades de l'autor del text (edat, sexe, caràcter, actitud, procedència sociocultural, ideologia, etc.).
- Comprendre el text amb profunditat: pot identificar la rellevància relativa de cada informació, integrar-la en estructures textuals i jeràrquiques, distingir el que és important per a l'autor del text del que ho és per a ell, etc.
- Comprendre sense problemes una àmplia gamma de textos de caràcter literari (poemes, contes, novel·les i teatre) o basats en fets reals, i apreciar-ne les diferències d'estil.
- Resumir informació procedent de diferents fonts, reconstruir arguments i consideracions i presentar d'una manera coherent el resultat general.
- Reconstruir les parts d'un fragment mal expressat aplicant els coneixements lingüístics (sintàctics) per tal de dotar el text de sentit.
- Entendre les pressuposicions, els sobreentesos, allò que no es diu explícitament (ambigüitats, dobles sentits, el-lipsis).
- Aprofitar la informació que té sobre l'escriptor per entendre el text.
- Escollir en un diccionari l'accepció correcta d'una paraula en un context determinat.
- Reconèixer que una paraula nova té relació amb una paraula coneguda (per exemple, gluten-glutenina).
- Passar per alt paraules noves que no són importants per entendre el text.

- Comprendre tot tipus de correspondència (cartes comercials o professionals, faxes, missatges electrònics, etc.).
- Localitzar, mitjançant una lectura ràpida, els detalls importants de textos llargs i complexos (guia de viatge, butlletí oficial, enciclopèdia, manual d'instruccions...).
- Identificar ràpidament el contingut i la importància d'una notícia, d'un article o d'un reportatge sobre una àmplia gamma de temes professionals.
- Comprendre amb detall una àmplia gamma de textos que poden aparèixer en la vida social, professional o acadèmica, i identificar detalls subtils que inclouen actituds i opinions de l'autor, tant implícites com explícites (articles d'opinió en revistes especialitzades; ressenyes de pel·lícules; assaigs; treballs acadèmics; contractes comercials, laborals i administratius; convenis).
- Comprendre amb detall instruccions públiques llargues i complexes sobre qualsevol procediment, tant si les instruccions estan relacionades amb la seva especialitat com si no ho estan.
- Llegir entre línies; és a dir, comprendre idees no formulades explícitament.
- Triar el significat correcte d'una paraula segons el context.
- Ser hàbil a utilitzar els indicis contextuals, gramaticals i lèxics per inferir una actitud, una predisposició, unes intencions i preveure el que ocorrerà (en llegir, per exemple, tires còmiques o acudits, anuncis publicitaris amb implicacions socioculturals).
- Captar sense problemes les ironies i els dobles sentits dels textos.
- Retenir en la memòria a llarg termini les informacions més rellevants, el propòsit comunicatiu, l'estructura del text i algunes paraules especials (estranyes, desconegudes, noves, rellevants).

2.3. Domini pràctic del sistema lingüístic

L'examinand ha de poder demostrar tenir un domini complet del sistema lingüístic per poder assolir els objectius que es descriuen en els apartats 2.1, 2.2, 2.4 i 2.5.

2.4. Expressió escrita

L'examinand ha de poder escriure textos clars, fluids, d'una manera planera i ben estructurada sobre una gran varietat de temes generals, acadèmics, professionals, de lleure, sense haver de restringir el que vol dir, amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica que ajuda el destinatari a trobar els punts més importants. Ha de poder demostrar que controla els recursos discursius i morfosintàctics propis d'un usuari experimentat, fins al punt de poder destacar les idees principals i ampliar i defensar el seu punt de vista de manera elaborada, amb idees complementàries, justificacions i exemples pertinents per arribar a una conclusió apropiada.

a) Competència funcional

- L'examinand ha de poder usar diferents categories textuals, que li serviran per definir l'ús funcional del text escrit:
 - Descripció. Ha de poder fer descripcions clares, elaborades i sovint notables d'una manera planera i fluida, sobre una àmplia gamma de temes, integrant-hi subtemes, desenvolupant punts particulars i acabant amb una conclusió apropiada.
 - Narració. Ha de poder escriure de manera ben estructurada una història real o imaginària sense haver de restringir l'extensió del text.
 - Comentari. Ha de poder explicar, il·lustrar o criticar el sentit d'una obra literària o d'un assaig.
 - Instruccions. Ha de poder escriure textos instructius sobre qualsevol tema, concret o abstracte, amb adequació a qualsevol situació, sigui qui sigui el lector.
 - Argumentació. Ha de poder escriure, de manera clara i convincent, sobre aspectes externs presentant una argumentació ben estructurada, i defensar el seu punt de vista amb l'ajuda, si cal, d'arguments secundaris, de justificacions i d'exemples pertinents.
 - Explicació. Ha de poder escriure textos sobre qualsevol tema de caràcter personal o general, per mostrar aquest tema objectivament, amb una estructura lògica i eficaç que ajudi el destinatari a fixar-se en els punts més significatius i a recordar-los.
 - Escripura creativa. Ha de poder escriure històries i experiències de ficció, de manera clara i fluida i amb un estil segur, personal i natural, apropiat al gènere adoptat, de manera que pugui captivar el lector.
- L'examinand ha de dominar diferents gèneres discursius:
 - Documents personals: postals, notes breus (per recordar coses que s'han de fer, per anunciar un esdeveniment, per expressar el condol, etc.), avi-

sos, encàrrecs, felicitacions (per un èxit personal o professional, pel naixement d'un fill, etc.), esquela, targetes personals, SMS, cartes i missatges electrònics personals (experiències, sentiments, anècdotes, esdeveniments, etc.), invitacions (per a una festa, per a una inauguració, per a unes noces, etc.), informes en format convencional estàndard sobre temes d'interès personal o professional (informació sobre assumptes quotidians, motius de certes accions, etc.), diaris personals.

- Documents en qualitat de ciutadà: cartes formals, cartes al director, convocatòria de reunió, acta de reunió, sol·licitud, reclamacions, queixes i demandes, article d'opinió per a una publicació local, ressenya per a una publicació d'una pel·lícula, d'un llibre o d'una obra de teatre, formularis, currículum, demanda de treball.

- Documents professionals i comercials: correspondència comercial, pressupost, comanda, albarà, factura, rebut, manual d'instruccions, oferiment de serveis professionals, informe, notícia, tira còmica.

- L'examinand ha d'analitzar, de manera intuïtiva, els elements de la situació de comunicació (emissor, receptor, propòsit, etc.) i, segons aquests elements, utilitzar adequadament les mateixes funcions lingüístiques que poden utilitzar els parlants dels nivells A2, B1, B2 i C1.

b) Competència sociolingüística

L'examinand ha de ser conscient de la variació lingüística i dels diferents nivells de formalitat, i tenir el coneixement i les habilitats bàsiques per tractar la dimensió social de la llengua: ha de poder ajustar el que escriu i la manera d'escriure-ho a la situació i al destinatari, i adoptar un registre adequat a les circumstàncies i no mesclar-ne al llarg del text; ha de poder utilitzar la llengua de manera flexible i efectiva en les relacions socials, incloent-hi els usos emocionals, al·lusius i humorístics; ha de poder tractar el seu destinatari de tu, de vós o de vostè, segons convengui; ha de poder referir-se a una tercera persona amb els tractaments d'ell o, per exemple, el senyor, mossèn, l'amo, etc.; ha de poder establir qualsevol contacte social utilitzant les fórmules de cortesia més habituals relatives a salutacions (hola, bon dia), comiats (adéu, fins demà), presentacions (som en...), peticions, agraïments i excuses (per favor, gràcies, em sap greu...); ha de poder discriminar els nivells connotatius del significat.

c) Competència discursiva

- Adequació:

- Visualment, ha de poder distribuir i organitzar bé el text en l'espai (del paper), de manera que ha de poder escriure un text clar usant les convencions bàsiques d'organització textual.

- Coherència:

- Ha de poder seleccionar la informació i mesurar-ne la quantitat i la qualitat. Ha de poder evitar l'excés d'incisos explicatius i la repetició innecessària de mots i d'idees. També ha de poder evitar la informació irrellevant que no aportí variació al contingut del text. Ha de poder introduir digressions en el text sense que distorsionin el fil argumental.

- Ha de poder dotar el text d'una estructura lògica per tal que no hi hagi incoherències. Ha de poder escriure un text clar que segueixi les convencions de la composició, sobre temes complexos, i n'ha de poder subratllar les idees principals i ampliar i defensar els seus punts de vista de manera elaborada, amb idees complementàries, justificacions i exemples pertinents, per arribar a una conclusió apropiada. Ha de poder simplificar, si cal, l'estructura de l'oració per tal de facilitar-ne la comprensió.

- Ha de poder seleccionar, ordenar i agrupar les idees per tal que hi hagi una progressió temàtica: progressió lineal (desenvolupament lògic de la informació), progressió de tema constant (repetició periòdica del tema triat) o progressió de temes derivats (successió de temes consecutius que són derivats dels altres).

- Cohesió:

- Ha de poder escriure un text clar i coherent, perquè domina les articulacions gramaticals: ha de poder usar tots els connectors per indicar clarament la relació entre les idees que expressa; ha de poder relacionar temporalment, sense cap problema, les idees que vol expressar (ús adequat dels temps verbals i del mode); ha de poder usar tots els mecanismes de referència: díctics (pronoms i adverbis amb referents dins el text: jo, tu; demà, aquí, etc.) i anàfores (repetició d'un element a través de pronoms, sinònims, etc.); ha de saber puntejar bé el text.

- Ha de poder escriure tant oracions d'estructura simple (juxtaposicions i coordinacions) com d'estructura complexa (subordinació).

d) Competència lingüística

- Ha de poder expressar amb una correcció suficient un repertori ampli de vocabulari que li permeti superar fàcilment els buits mitjançant circumloquis. Ha de poder expressar matisos subtils de significat utilitzant amb força precisió una extensa gamma d'estratègies lingüístiques. Ha de poder explotar, amb un domini exhaustiu i fiable, un repertori lèxic molt ampli per formular de manera precisa el seu pensament, insistint, diferenciant i eliminant l'ambigüitat. No dona cap senyal d'haver de limitar el que vol escriure.

- Ha de dominar les expressions idiomàtiques i els mots col·loquials. Ha de poder incorporar al seu discurs bona part de les locucions, dels refranys i de les frases fetes de la llengua.

- Ha de conèixer i usar els neologismes més habituals que s'incorporen progressivament a la llengua.

- Ha de poder mantenir un domini gramatical constant sobre un llenguatge complex i ha de poder corregir els possibles errors retrospectivament.

- Ha de poder recórrer als diferents mecanismes de formació de paraules. A partir d'una paraula coneguda ha de poder crear-ne de noves a través dels mecanismes de derivació i de composició.

- Ha de tenir un coneixement ampli de com s'organitzen les relacions semàntiques, de manera que ha de poder relacionar les paraules amb el context (referència, connotació, sentit figurat, doble sentit) i ha de poder establir relacions semàntiques entre diferents paraules a través dels recursos de sinonímia, antonímia i hiponímia.

- Els textos no han de contenir faltes d'ortografia.

2.5. Expressió oral i interacció

L'examinand ha de poder produir, de manera planera, fluida i ben estructurada, un discurs clar, amb una estructura lògica i eficaç que ajudi l'interlocutor o l'oient a advertir els punts significatius i a recordar-los. A més, ha de mostrar una gran flexibilitat a l'hora de reformular idees sota fórmules lingüístiques diferents, que li permetran transmetre amb precisió matisos subtils de significat a fi d'emfasitzar, diferenciar o eliminar ambigüitats. Quan s'adreça a una audiència, ha de poder fer front a possibles preguntes difícils i, fins i tot, hostils.

L'examinand ha de poder intercanviar informació amb un interlocutor sense cap restricció.

a) Competència funcional

- L'examinand ha de poder emprar diferents categories textuales, que li serviran per definir l'ús funcional del text escrit:

- Descripció. Ha de poder fer descripcions clares, elaborades i sovint notables d'una manera planera i fluida, sobre una àmplia gamma de temes, integrant-hi subtemes, desenvolupant punts particulars i acabant amb una conclusió apropiada, de manera que l'oient recordi els detalls més importants.

- Narració. Ha de poder contar, d'una manera clara, qualsevol circumstància, integrant-hi temes secundaris i desenvolupant diferents punts de vista fins a arribar a una conclusió apropiada.

- Comentari. Ha de poder explicar, il·lustrar o criticar el sentit d'una obra literària o d'un assaig.

- Instruccions. Ha de poder instruir sobre qualsevol tema, concret o abstracte, amb adequació a qualsevol situació, sigui qui sigui l'oient.

- Argumentació. Ha de poder parlar, de manera clara, fluida i convincent, sobre aspectes externs que presenten una argumentació ben estructurada, i defensar el seu punt de vista amb l'ajuda, si cal, d'arguments secundaris, de justificacions i d'exemples pertinents. Tot plegat ha de fer que l'oient pugui recordar els aspectes més significatius del discurs.

- Explicació. Ha de poder parlar sobre qualsevol tema de caràcter personal o general, per mostrar aquest tema objectivament, amb una estructura lògica i eficaç que ajudi l'oient a fixar-se en els punts més significatius i a recordar-los.

- Discursos creatius. Ha de poder emetre oralment textos literaris, bé llegits, bé improvisats, de manera clara i fluida i amb un estil apropiat al gènere adoptat (contes, rondalles, poemes, gloses...).

- L'examinand ha de dominar diferents gèneres discursius: missatges en contestador automàtic, missatges per megafonia, informació meteorològica, lectura pública (per exemple, un pregó), presentació d'un personatge o d'un acte públic, classe, míting, sermó, conversa cara a cara, conversa telefònica, intervenció en un debat o en una taula rodona.

- L'examinand ha d'analitzar, de manera intuïtiva, els elements de la situació de comunicació (emissor, receptor, propòsit, etc.) i, segons aquests elements, utilitzar adequadament les mateixes funcions lingüístiques que poden

emprar els parlants dels nivells A2, B1, B2 i C1.

b) Competència sociolingüística

L'examinand ha de ser conscient de la variació lingüística i dels diferents nivells de formalitat, i tenir el coneixement i les habilitats bàsiques per tractar la dimensió social de la llengua: ha de poder ajustar el que diu i la manera de dir-ho a la situació i al destinatari, i adoptar un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies; ha de poder utilitzar la llengua de manera flexible i efectiva en les relacions socials, incloent-hi els usos emocionals, al·lusius i humorístics; segons el context i la situació que envolten l'acte de parla, ha de poder usar un tractament o un altre (tu / vós / vostè); ha de poder referir-se a una tercera persona amb el tractament adequat (ell / el senyor / mossèn / l'amo, la madona / el mestre, la mestressa / el sen, madò, etc.); ha de poder establir qualsevol contacte social utilitzant les fórmules de cortesia més habituals relatives a salutacions (hola, bon dia), comiats (adéu, fins demà), presentacions (som en...), peticions, agraïments i excuses (mana?, per favor, gràcies, em sap greu, perdoni?).

c) Competència discursiva

- Adequació:

L'examinand ha de poder expressar-se extensament i espontàniament amb fluïdesa natural, i evitar i corregir les dificultats d'una manera tan discreta que l'interlocutor o l'oient difícilment se n'adoni. S'atura només per reflexionar sobre la paraula exacta que expressarà amb precisió o per trobar un exemple apropiat que il·lustri l'explicació.

Ha de dominar una gran varietat d'aspectes lingüístics que, en parlar, li permetin seleccionar les formulacions adequades per expressar-se clarament i en un estil apropiat, en funció de la persona a qui va adreçat el discurs:

- Ha de poder expressar amb precisió matisos subtils de significat utilitzant amb una correcció suficient un repertori ampli de procediments de modalització (per exemple, adverbis que expressin el grau d'intensitat, proposicions restrictives, etc.).

- Ha de poder evitar una dificultat i reformular el que vol dir sense interrompre del tot el discurs.

- Ha de poder superar fàcilment les deficiències amb perfrasis. No s'ha d'observar una recerca gaire evident d'expressions o d'estratègies d'evitació. Només un tema conceptualment difícil pot obstaculitzar el flux natural i fluid del discurs.

- Ha de poder triar la formulació apropiada d'un repertori lingüístic ampli per expressar clarament i sense restriccions el que vol dir.

- Ha de poder afrontar possibles preguntes que sorgeixin a partir d'una exposició seva, però pot ser que n'hagi de fer repetir alguna si la parla és ràpida.

- Ha de poder trobar sovint la manera de comunicar les idees principals que vol transmetre explotant tots els recursos disponibles i limitant el missatge a allò que recorda o als mitjans d'expressió que trobi per expressar-se:

- Ha de poder definir les característiques d'alguna cosa concreta, el nom de la qual no recorda.

- Ha de poder expressar el sentit d'una paraula donant el significat d'una altra paraula.

- Ha de poder utilitzar una paraula senzilla que signifiqui alguna cosa semblant al concepte que vol transmetre i sol·licitar-ne l'adequació.

- Coherència:

- Ha de poder seleccionar la informació i mesurar-ne la quantitat i la qualitat. Ha de poder evitar l'excés d'incisos explicatius, la repetició innecessària de mots i d'idees, i la informació irrellevant, que no aportaria variació al contingut del discurs. Ha de poder introduir digressions en el discurs sense que en distorsionin el fil argumental.

- Ha de poder dotar el text d'una estructura lògica per tal que no hi hagi incoherències. Ha de poder presentar temes complexos amb seguretat davant d'un públic que els desconeix i estructurar i adaptar l'exposició amb flexibilitat per respondre a les necessitats d'aquesta audiència.

- Ha de poder seleccionar, ordenar i agrupar les idees per tal que hi hagi una progressió. Ha de poder dotar el discurs d'una progressió lineal (desenvolupament lògic de la informació), d'una progressió de tema constant (repetició periòdica del tema triat), o d'una progressió de temes derivats (successió

de temes consecutius que són derivats dels altres). Ha de poder simplificar, si cal, l'estructura de l'oració per tal de facilitar-ne la comprensió.

- Cohesió:

- Ha de poder emetre un discurs clar i coherent, perquè domina les articulacions gramaticals del discurs: ha de poder usar els connectors de què disposa la llengua per indicar clarament la relació entre les idees que expressa; ha de poder relacionar temporalment les idees que vol expressar (ús adequat dels temps verbals i del mode); ha de poder usar mecanismes variats de referència, com ara díticis (pronoms i adverbis amb referents dins el text: jo, tu; demà, aquí, etc.) o anàfores (repetició d'un element a través de pronoms, sinònims, etc.); ha de poder recórrer a les diferents formes del discurs (directe i indirecte) i, fins i tot, alternar-les.

- Ha de poder emetre oracions tant d'estructura simple (juxtaposicions i coordinacions repetitives) com d'estructura complexa (subordinació). Ha d'evitar, de fet, l'abús de frases d'estructura simple.

- Ha de poder recórrer a l'entonació i als espais de silenci per dotar el discurs de cohesió. Ha de poder variar l'entonació de la corba melòdica de l'oració correctament a fi d'expressar matisos subtils de significat.

d) Competència lingüística

- Ha de poder expressar amb correcció un repertori ampli de vocabulari que li permeti superar fàcilment els buits mitjançant circumloquis. És difícil de detectar la recerca d'expressions i d'estratègies d'evitació. Ha de poder expressar, fins i tot, amb prou precisió, matisos subtils de significat. Ha de poder explotar, amb un domini exhaustiu i fiable, un repertori lèxic molt ampli per formular de manera precisa el seu pensament, insistint, diferenciant i eliminant l'ambigüitat. No ha de donar cap senyal d'haver de limitar el que vol dir. Ha de poder substituir una paraula que no recorda per un terme equivalent d'una manera tan hàbil que amb prou feines es noti.

- Ha de tenir un bon domini d'expressions idiomàtiques i de mots col·loquials i ha de ser conscient dels significats connotatius. Ha de poder incorporar al seu discurs bona part de les locucions, dels refranys i de les frases fetes de la llengua.

- Ha de conèixer i usar els neologismes que s'incorporen progressivament a la llengua.

- Ha de mantenir un domini gramatical alt i constant sobre un llenguatge complex, fins i tot quan l'atenció es dirigeix a un altre lloc (per exemple, quan planifica el que dirà o segueix les reaccions dels altres).

- Ha de poder recórrer als diferents mecanismes de formació de paraules. A partir d'una paraula coneguda, ha de poder crear-ne de noves a través dels mecanismes de derivació i de composició.

- Ha de ser conscient de com s'organitzen les relacions semàntiques, de manera que ha de poder relacionar, gairebé sempre, les paraules amb el context (referència, connotació, sentit figurat, doble sentit) i ha de poder establir relacions semàntiques entre diferents paraules a través dels recursos de sinonímia, antonímia i hiponímia.

- Ha de poder pronunciar correctament tots els sons catalans, gairebé sense interferència d'altres llengües, amb els emmudiments, les sonoritzacions i les assimilacions pertinents.

- Ha de poder respectar la prosòdia de la frase, tant en un discurs improvisat com en un discurs llegit. Esporàdicament poden aparèixer traces de la seva llengua d'origen quan parla català.

- Ha de poder variar l'entonació i la corba melòdica de l'oració correctament a fi d'expressar matisos subtils de significat.

e) Interacció

- Ha de poder interactuar amb facilitat i habilitat, i captar i utilitzar els senyals no verbals i d'entonació sense esforç aparent.

- Ha de poder participar sense gens d'esforç en tota mena de converses i discussions, i mostrar un bon ús d'expressions idiomàtiques i col·loquials. En cas de dificultat, ha de poder fer marxa enrere, reestructurar el discurs i corregir-lo de manera que els seus interlocutors ni se n'adonin.

- Ha de poder fer servir les interjeccions convenientment i respondre amb espontaneïtat i gairebé sense esforç.

- Ha de poder intervenir en la conversa respectant els torns de paraula, donant referències, fent al·lusions, etc.

- Ha de poder dominar un ampli repertori lèxic que li permeti superar hàbilment i fàcilment les possibles deficiències amb perfrasis. Quan participa en una conversa, no s'ha d'observar una recerca gaire evident d'expressions o d'estratègies d'evitació.

- Ha de poder triar una expressió adequada entre un repertori disponible de funcions discursives per iniciar els seus comentaris i per prendre la paraula o per guanyar temps mentre la conserva i reflexiona.

- Ha de poder conduir hàbilment la conversa cap a un tema nou.
- Ha de poder desviar o eludir un tema de conversa que no li convé.
- Ha de poder marcar, mitjançant marcadors textuais, el començament i el final de la seva intervenció.
- Ha de poder avaluar el grau de comprensió del seu interlocutor.
- Ha de poder seguir fàcilment interaccions complexes a tres bandes en un grup de debat i participar-hi, fins i tot quan es tracten temes abstractes, complexos i no familiars.
- Ha de poder defensar la seva posició en discussions formals sobre qüestions complexes, amb arguments articulats i persuasius, sense sentir-se amb inferioritat de condicions davant d'un parlant nadiu.
- Ha de poder fer avançar la feina convidant altres persones a afegir-s'hi, a dir el que pensen, etc.
- Ha de poder esbossar clarament una qüestió o un problema, especular sobre les causes i les conseqüències, i valorar els avantatges i els inconvenients dels diferents enfocaments que s'han plantejat durant la conversa.
- Ha de poder mantenir lingüísticament una negociació per trobar una solució a una situació conflictiva, com una multa immerescuda, una responsabilitat financera pels desperfectes ocasionats en un habitatge, una denúncia en relació amb un accident...
- Ha de poder exposar les seves raons per obtenir una indemnització utilitzant un discurs convincent i definint els límits de les concessions que està disposat a fer.
- Ha de poder exposar un problema que ha sorgit i deixar clar que el proveïdor d'un servei o el client ha de fer una concessió.
- Ha de poder mantenir bé la seva part del diàleg, estructurant el discurs i interactuant amb autoritat i una completa fluïdesa, sigui com a entrevistador o com a entrevistat, de la mateixa manera que ho fa un parlant nadiu.
- Ha de poder escollir una expressió adequada d'un repertori disponible de funcions discursives per començar cadascun dels seus comentaris de manera apropiada, amb l'objectiu de prendre la paraula o per guanyar temps i conservar-la mentre reflexiona.
- Ha de poder relacionar hàbilment la pròpia contribució amb la dels altres interlocutors.
- Ha de poder formular preguntes per comprovar que ha comprès el que l'interlocutor ha intentat dir i fer aclarir allò que no ha acabat d'entendre.

3. Avaluació

Les persones que s'hagin de presentar a la prova del nivell C2 de la llengua catalana hauran de presentar prèviament un certificat de nivell C1 o el que es consideri equivalent.

La prova de nivell C2 consta de cinc àrees: comprensió oral, comprensió escrita, domini pràctic del sistema lingüístic, expressió escrita i expressió oral i interacció. Cadascuna d'aquestes àrees és eliminatòria.

Per obtenir el certificat del nivell C2, la suma de les cinc àrees haurà de ser, com a mínim, de 50 punts.

4. Estructura i valoració de la prova

La prova s'estructura en cinc àrees:

Àrea 1

Comprensió oral

Exercici 1				
Comprensió general	3 punts	10 punts	(Mínim: 5 punts)	40 min
Exercici 2				
Comprensió detallada o selectiva	7 punts			

Àrea 2

Comprensió lectora

Exercici 1				
Comprensió general	3 punts	10 punts	(Mínim: 5 punts)	40 min
Exercici 2				
Comprensió detallada o selectiva	7 punts			

Àrea 3

Domini pràctic del sistema lingüístic

Exercici 1				
▪ Ortografia				
▪ Morfosintaxi				
▪ Lèxic				
	20 punts			
	(Mínim: 10 punts)	40 min		

Àrea 4

Expressió escrita

Exercici 1				
Resum	5 punts	35 punts	(Mínim: 17,5 punts)	1 h 30 min
Exercici 2				
Comentari de text	10 punts			
Exercici 3				
Text 250-300 paraules	20 punts			

Àrea 5

Expressió oral i interacció

Exercici 1				
Presentació dels examinands	—————	25 punts	Mínim: 12,5 punts)	30 min
Exercici 2				
Lectura comprensiva en veu alta	5 punts			

Exercici 3	
Intervenció individual	15 punts
Exercici 4	
Interacció entre els examinands	5 punts

L'ordre dels exercicis 2, 3 i 4 de l'àrea 5 pot variar.

ANNEX 2

DESCRIPCIÓ DEL CERTIFICAT DE CONEIXEMENTS ESPECÍFICS DE LLENGUA CATALANA: LLENGUATGE ADMINISTRATIU

Certificat de nivell E (lenguatge administratiu)

1. Objectiu general

La finalitat de la prova és avaluar si l'examinand té la competència lingüística suficient per comprendre els textos administratius usuals i elaborar-los amb adequació i correcció.

2. Objectius específics

2.1. Comprensió escrita

L'examinand ha de poder:

- Llegir textos que l'administrat adreça a l'administració (la sol·licitud, la petició i el recurs).
- Llegir textos administratius (el certificat, la diligència, l'acta de sessió, la convocatòria de sessió, la citació, l'ofici, la carta, la nota interna, el fax, l'informe, la resolució, el conveni i el contracte).

2.2. Expressió escrita

L'examinand ha de poder:

- Escriure textos que l'administrat adreça a l'administració (la sol·licitud, la petició, el recurs, la denúncia, la declaració, la renúncia, el desistiment).
- Escriure textos administratius (el rebut, el certificat, la carta, l'ofici, la notificació, la invitació, el trasllat de documents, la nota interior, el saluda, la diligència, la provisió, l'informe, el dictamen, la convocatòria, l'acta).

2.3. Domini pràctic del llenguatge administratiu

L'examinand ha de poder:

- Utilitzar correctament les convencions (tractaments, ús de majúscules i minúscules, sigles, etc.) i els recursos lingüístics propis del llenguatge administratiu (ordre lògic de la frase, frases en activa i en passiva, caiguda de preposicions, recursos de simplificació del text, etc.).
- Emprar la terminologia i la fraseologia pròpies del llenguatge administratiu.

3. Avaluació

Les persones que s'hagin de presentar a la prova del nivell E (de llenguatge administratiu) hauran de presentar prèviament un certificat, com a mínim, de nivell C1 de llengua catalana o el que es consideri equivalent.

La prova de nivell E consta de tres àrees: comprensió lectora, expressió escrita i coneixements pràctics del llenguatge administratiu.

Per obtenir el certificat del nivell E, la suma de les tres àrees ha de ser, com a mínim, de 50 punts.

4. Estructura i valoració de la prova

La prova s'estructura en tres àrees:

Àrea 1

Comprensió lectora

- Contestar preguntes sobre el contingut d'un text.
- Dir si unes afirmacions són vertaderes o falses d'acord amb un text.
- Triar i ordenar uns fragments segons els dos textos a què pertanyen.

Exercicis varis del tipus:

10 punts

2 h
30 min

Àrea 2

Expressió escrita

administratius. 50 punts

L'examinand haurà d'escriure dos documents

(Mínim: 30 punts)

Àrea 3

Coneixements pràctics de llenguatge administratiu

taments i sistema lingüístic.

Exercicis varis sobre fraseologia, terminologia, trac-

40 punts

(Mínim: 20 punts)

Amb els exercicis de comprensió lectora s'avalua si l'examinand comprèn el contingut del text (tema, significat global, idees principals, informacions específiques, intenció i punt de vista de l'autor, situació comunicativa). A més, s'avalua si reconeix l'estructura del text (les diferents parts, l'ordre, els enllaços entre les parts, etc.) i si n'entén els valors expressius.

Pel que fa a l'àrea d'expressió escrita, s'avalua la competència discursiva i lingüística de l'examinand:

a) Adequació

- El registre: la llengua que emprada ha de ser adequada al tema, al codi escrit, a la formalitat exigida i a la intencionalitat.
- La disposició: la informació del text ha d'estar ben disposada en l'espai i ha de tenir els elements que corresponen al tipus de text.
- La finalitat: la intenció ha de quedar clarament expressada en el text i la seva informació ha de ser la necessària per assolir l'objectiu comunicatiu proposat.
- La variació: s'avalua la capacitat de l'examinand per fer servir els recursos de la llengua: la varietat i la precisió lèxica, els lligams entre les frases, la varietat de solucions sintàctiques, etc. En definitiva, es valora la fluïdesa de la redacció.
- S'avalua l'ús dels recursos lingüístics, especialment els que afecten directament el llenguatge administratiu.

b) Coherència

- L'estructura del text ha de correspondre amb el tipus de document.
- El contingut ha de ser adient a la situació comunicativa.
- Les idees han d'estar expressades amb claredat.

c) Cohesió

- L'examinand ha d'emprar correctament els mecanismes de cohesió necessaris i adequats al text (pronoms, conjuncions, adverbis, puntuació, formes verbals, concordances, etc.).

d) Correcció

- El tribunal ha de determinar el grau mínim de correcció lingüística per superar la prova.

— o —

2.- Autoritats i personal (oposicions i concursos)

CONSELLERIA DE SALUT I CONSUM

Num. 5052

Resolució del director general del Servei de Salut de les Illes Balears de 28 de febrer de 2011 per la qual s'aproven les llistes definitives de persones aspirants admeses i excloses en el concurs oposició per cobrir places vacants de la categoria infermer/infermera d'urgències en atenció primària, convocat mitjançant la Resolució de 14 de setembre de 2010 (BOIB núm. 143, de 2 d'octubre de 2010), i es determina la data, l'hora i el lloc en què es durà a terme l'exercici de la fase d'oposició

Antecedents

1. Mitjançant la Resolució del director general del Servei de Salut de les Illes Balears de 14 de setembre de 2010 —publicada en el BOIB núm. 143, de 2 d'octubre de 2010— es va convocar un concurs oposició per cobrir places vacants de la categoria infermer/infermera d'urgències en atenció primària.

2. Mitjançant la Resolució del director general del Servei de Salut de les Illes Balears de 13 de gener de 2011 —publicada en el BOIB núm. 16, d'1 de febrer de 2011— es varen aprovar les llistes provisionals de persones aspirants admeses i excloses del concurs oposició al qual es refereix l'apartat anterior.

3. Una vegada exhaurit el termini per presentar reclamacions o per esmenar els defectes apreciats d'acord amb la base 4.3 de la convocatòria, dictat la següent

Resolució

1. S'aproven les llistes definitives de persones aspirants admeses i excloses en el concurs oposició per cobrir places vacants de la categoria infermer/infermera d'urgències en atenció primària, convocat mitjançant la Resolució de 14 de setembre de 2010 (BOIB núm. 143, de 2 d'octubre de 2010). En la llista definitiva de persones admeses en figuren el nom, els llinatges i el DNI. En la llista definitiva de persones excloses en figura també la causa d'exclusió.

2. Es determina que l'exercici de la fase d'oposició es durà a terme el 15 de maig de 2011, a les 09.30 hores, als llocs següents:

— Mallorca: Universitat de les Illes Balears. Carretera de Valldemossa, PQ 7,5. Palma (Illes Balears).

— Menorca: Institut d'Educació Secundària Cap de Llevant. C/ Francesc F.Andreu, 2. 07703 Maó.

— Eivissa: Institut d'Educació Secundària Santa Maria d'Eivissa Av. d'Ignasi Wallis, 33. 07800 Eivissa.

3. Publicar aquesta resolució en el Butlletí Oficial de les Illes Balears, en els webs (<http://opoibsalut.caib.es>), (<http://opoibsalut.illesbalears.cat>) i (www.ibsalut.es) i en el tauler d'anuncis dels Serveis Centrals del Servei de Salut de les Illes Balears.

Interposició de recursos

Contra aquesta resolució —que exhaureix la via administrativa— es pot interposar un recurs de reposició davant l'òrgan que la dicta, en el termini d'un mes comptador des de l'endemà de la data de publicació, d'acord amb els articles 107.1, 116 i 117 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en relació amb l'article 57 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

També es pot interposar directament un recurs contenciós administratiu davant de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà de la data de publicació, d'acord amb els articles 10, 25 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, sense perjudici de qualsevol altre recurs que es consideri procedent interposar-hi.

Palma, 28 de febrer de 2011

El director general

Josep M. Pomar Reynés

Per delegació del conseller de Salut i Consum (BOIB núm. 48/2008)

LLISTA DEFINITIVA D'ADMESOS TORN LLIURE

DNI	LLINATGES I NOM
78039019	ACIEN LORCA, MARIA JOSEFA
78570929	ACOSTA BARRERA, CLARA LUZ
41517615	ACUÑAS GELABERT, NEUS
43098727	ADROVER VIZOSO, MÓNICA
12776073	AGUADO ALONSO, CARLOS JAVIER
34782809	AGUDO GARZON, SUSANA
31657948	AGUILAR BAREA, ISABEL
43069023	AGUILO SOLANA, ALICIA
53276791	ALAMO CAÑAVÉRAS, BEATRIZ
43176873	ALBENDEA PERELLÓ, CARLOS
34856520	ALCAINA LUCAS, ELENA
46955705	ALCOLEA FERNANDEZ, MARIA JOSEFA
43130052	ALEMANY GARCIA CARPINTERO, GEMMA
43088874	ALEMANY MCEWEN, RUBEN
11734262	ALFAGEME RODRIGUEZ, MILAGROS
75249304	ALIAGA GALLEGOS, NURIA
18233355	ALIAS AGUILO, ANA MARIA
41743449	ALLES PASCUAL, ANA JUANA
38437871	ALONSO ALONSO, FRANCISCO
71555218	ALONSO FERNANDEZ, ALBA MARIA
74724575	ALONSO JERÓNIMO, JUAN
13981108	ALONSO PAYNO, LORENA
43096643	ALOY GOMEZ, EVA MARIA
30676875	ÁLVAREZ ESCUDERO, LOREA
71663475	ÁLVAREZ FERNANDEZ, PALOMA
46863750	ÁLVAREZ MANZANARES, BEATRIZ
43097561	ÁLVAREZ MOLINA, JOSE
76964857	ÁLVAREZ RODRIGUEZ, ALBA MARIA